

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 20.4.2004
KOM(2004) 317 lopullinen

2002/0061 (COD)

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

ammattipätevyyden tunnustamisesta

(komission EY:n perustamissopimuksen 250 (2) artiklan nojalla esittämä)

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

ammattipätevyyden tunnustamisesta

1. TAUSTAA

Ehdotus toimitettiin neuvostolle ja Euroopan parlamentille

KOM(2002) 119 lopullinen – 2002/0061 (COD) EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan, 47 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 55 artiklan nojalla **7 päivänä maaliskuuta 2002**.

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto: **18 päivänä syyskuuta 2002** – SOC/113 – CES 724/2002 lopullinen EUVL C 61, 14.3.2003, s. 67.

Euroopan parlamentin lausunto – ensimmäinen käsittely: **11 päivänä helmikuuta 2004** – C5-0113/2002.

2. KOMISSION EHDOTUKSEN TAVOITE

Nykyisten ammattipätevyyden tunnustamisesta annettujen direktiivien kodifointi.

Viisitoista ammattipätevyyden tunnustamisen alalta annettua direktiiviä on koonnettu: kolme yleiseen järjestelmään kuuluvaa direktiiviä (89/48/ETY, 92/51/ETY ja 1999/42/EY, joista jälkimmäinen koskee tiettyjä käsiteollisuuden, teollisuuden ja kaupan toimintoja) ja kaksitoista niin kutsuttua alakohtaista direktiiviä, jotka koskevat lääkärin, yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan, hammaslääkärin, eläinlääkärin, kättilön, proviisorin ja arkkitehdin ammatteja.

Joustavien työvoimamarkkinoiden ja etenkin palveluntarjonnan edistäminen.

Lissabonin strategiassa, jonka avulla Euroopan taloudesta on tarkoitus tehdä entistä dynaamisempi ja kilpailukykyisempi, ehdotettiin palveluntarjonnan edistämistä. Laillisesti pätevöityneiden ammattihenkilöiden välitön oikeus ryhtyä harjoittamaan kyseisiä ammatteja kotimaan ammattinimikkeellä on suuri edistysaskel. Tämän vastapainona jäsenvaltioiden viranomaisten ja kansalaisten välistä tiedonvaihtoa koskevat velvollisuudet lisääntyvät.

Ammattipätevyyden tunnustamista koskevien nykyisten sääntöjen ja tunnustamisjärjestelmän hallinnoinnin yksinkertaistaminen. Eräitä tunnustamista koskevia sääntöjä on yksinkertaistettu sekä sanamuodoltaan että sisällöltään, jotta säännökset soveltuvat paremmin varsinkin laajentumisnäkyymiin. Kyse on muun muassa säännöistä, jotka koskevat yleisen järjestelmän pohjana olevia pätevyystasoja, tunnustamisen rajoittamista kaikille jäsenvaltioille yhteisiin lääketieteen aloihin ja yleisen järjestelmän soveltamista myös tilanteisiin, jotka eivät tällä hetkellä kuulu yleisen tunnustamisjärjestelmän eivätkä alakohtaisten direktiivien automaattista tunnustamista koskevien sääntöjen piiriin. Ehdotuksella luodaan lisäksi yhteiset perustat mekanismeiksi, joilla pyritään entistä automaattisempaan yleisen järjestelmän mukaiseen tunnustamiseen. Lopuksi tunnustamisen menettelyn yhteisin säännöin varmistetaan, että järjestelmän kansallinen hallinnointi yksinkertaistuu.

Hallinnon sekä kansalaisille suunnatun tiedotuksen ja neuvonnan parantaminen. Uusin hallinnollisin yhteistyöjärjestelyin ja rakentein, joilla tähdätään kansalaisten neuvomiseen ja avustamiseen, varmistetaan järjestelmän entistä parempi hallinto. Tämän lisäksi perustetaan komiteamenettelyn mukainen komitea tiettyjen direktiivin teknisten säännösten saattamiseksi ajan tasalle. Komission on myös määrä luoda direktiivin ohella asiantuntijaryhmä, joka avustaa sitä ja ottaa näin hoitaakseen kahden nykyisen komitean tehtävät. Euroopan ammatillisten järjestöjen ja asiaankuuluvien oppilaitosten kuulemiseen tarkoitettun joustavan menetelmän avulla annetaan tarvittavaa teknistä tukea järjestelmän hallintaan. Suunnitellun järjestelmän myötä voidaan lakkauttaa nykyiset yksitoista komiteaa ja ryhmää.

3. KOMISSION KANTA PARLAMENTIN HYVÄKSYMIIN TARKISTUKSIIN

3.1. Tarkistukset, jotka komissio hyväksyy joko kokonaan tai puhtaasti muodon vuoksi uudelleen laadittuina, tai joko osittain tai sisällön osalta muutettuina (Tarkistukset 31, 34, 39, 139, 55, 5, 141, 189, 87, 143, 52, 146, 136, 53, 8, 62, 63, 9, 58, 192, 193, 216, 217, 151, 12, 185, 70, 68, 207, 152, 80, 88, 90, 93, 95, 97, 161, 154, 96, 162, 102, 94, 81, 86, 159, 160, 101, 32, 89, 110, 114, 116, 26, 181 ja 29)

Komissio on hyväksynyt joko kokonaan tai pelkästään muodon vuoksi uudelleen laadittuina, tai osittain tarkoituksensa puolesta tai muuten mukautettuina 55 tarkistusta 125:stä Euroopan parlamentin hyväksymästä tarkistuksesta.

3.1.1. Yleiset säännökset

Tarkistuksessa 31 direktiivin soveltamisalasta suljetaan pois ammatit, jotka edes tilapäisesti, liittyvät julkisen vallan käyttöön. EY:n perustamissopimuksen 45 artiklassa, johon johdanto-osan 31 kappaleessa viitataan, määrätään poikkeuksesta sijoittautumisvapauteen ja palvelujen vapaaseen tarjontaan niiden ammattien osalta, joihin liittyy suoraa ja nimenomaista julkisen vallan käyttöä. Muotoilussa on ainakin otettava huomioon perustamissopimuksessa asetetut täsmälliset rajat. Johdanto-osan 31 kappale: *”Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita perustamissopimuksen 39 artiklan 4 kohdan eikä 45 artiklan soveltamista eikä myöskään toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä kuluttajien ja terveyden korkeatasoisen suojan takaamiseksi. Jäsenvaltioiden ei erityisesti pidä soveltaa tämän direktiivin säännöksiä toimintaan, johon niiden alueella liittyy itsessään ja edes tilapäisesti suoraa ja nimenomaista julkisen vallan käyttöä.”*

Tarkistuksessa 34 täsmennetään 2 artiklan 2 kohtaa siten, että jäsenvaltion kansalliseen lainsäädäntöön perustuva kolmannessa maassa hankitun tutkintotodistuksen tunnustaminen ei oikeuta säännellyn ammatin harjoittamiseen toisessa jäsenvaltiossa.

Tarkistus on johdonmukainen ehdotuksen 3 artiklan 3 kohdan kanssa, jonka mukaan kolmannessa maassa koulutuksesta annettuun asiakirjaan, jonka jäsenvaltio on tunnustanut, voidaan vedota direktiivin tarkoituksessa vasta kun sen haltijalla on kyseisestä jäsenvaltiosta hankittu kolmen vuoden ammattikokemus. Komissio siis hyväksyy tarkistuksen.

”2 artikla
Soveltamisala

1. Ei muutoksia.

2. *Kukin jäsenvaltio voi antaa oman lainsäädäntönsä mukaisesti luvan säännellyn ammattitoiminnan harjoittamiseen alueellaan sellaisten asiakirjojen haltijoille, jotka on annettu muualla kuin jossakin jäsenvaltiossa hankitusta koulutuksesta. Tämä lupa ei oikeuta säännellyn ammattitoiminnan harjoittamiseen toisessa jäsenvaltiossa. Tämän direktiivin III osaston III luvun soveltamisalaan kuuluvien ammattien ensimmäisessä tunnustamisessa on noudatettava mainitussa luvussa tarkoitettuja koulutuksen vähimmäisvaatimuksia.”*

Direktiiviehdotuksen 4 artiklan 1 kohtaa koskevassa **tarkistuksessa 39** ja 5 a artiklaa koskevassa **tarkistuksessa 141** sekä 6 artiklaa koskevassa **tarkistuksessa 189** osittain, maahan muuttavalle ammattihenkilölle pyritään asettamaan samat velvollisuudet kuin vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisille. Johdanto-osan 3 kappaleessa tämä on jo otettu huomioon täsmentämällä, että maahan muuttavalle ammattihenkilölle voidaan asettaa velvollisuuksia vain yhteisöjen tuomioistuimen määrittelemien edellytyksin (perusteluna yleisen edun mukainen syy, tavoitellun päämäärän saavuttaminen ja suhteellisuus). Tarkistuksen sanamuoto saattaisi johtaa suhteettomiin rajoituksiin varsinkin palveluntarjonnan kannalta. Jotta välttyttäisiin ristiriidalta perustamissopimuksen suhteen, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut, olisi tarkoituksenmukaisempaa pidättäytyä direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY termeissä.

Tarkistuksessa 139 täsmennetään, että epätietoisuuden välttämiseksi kuluttajille on annettava asianmukainen selvitys ammattinimikkeestä ennen kuin vastaanottavassa jäsenvaltiossa voidaan antaa joltakin osalta oikeus harjoittaa ammattia. Komissio kannattaa tätä lähestymistapaa. Tällainen säännös sisältyy kuitenkin jo 48 artiklan 1 kohdan toiseen alakohtaan (vrt. jäljempänä komission kanta tarkistukseen 112), joten 4 artiklan 3 kohtaa ei ole tarpeen muuttaa.

Komissio ottaa kuitenkin huomioon tarkistukset 39 ja 139 sekä tarkistukset 141 ja 189 vastaavin osin ja muotoilee ehdotuksen 4 artiklan 1 kohdan seuraavasti:

”4 artikla
Tunnustamisen vaikutukset

1. *Ammattipätevyyden tunnustaminen vastaanottavassa jäsenvaltiossa antaa edunsaajalle oikeuden ryhtyä harjoittamaan kyseisessä jäsenvaltiossa samaa ammattia kuin se, johon kyseisellä henkilöllä on pätevyys kotijäsenvaltiossaan, sekä harjoittaa sitä siellä samoin oikeuksin kuin vastaanottavan jäsenvaltion omat kansalaiset.*

2. ja 3. *Ei muutoksia.”*

3.1.2. *Palvelujen tarjoamisen vapaus*

Tarkistuksessa 5 on kyse siitä, mitä järjestelmää sovelletaan tilanteessa, jossa palvelujen tarjoaja siirtyy vastaanottavaan jäsenvaltioon: jäsenvaltioiden välinen tiedonvaihto, muodollinen rekisteröityminen toimivaltaiseen ammatinharjoittajien yhteenliittymään, väliaikainen rekisteröityminen vastaanottavan jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään. Ehdotettu järjestelmä ei vastaa tavoitetta helpottaa väliaikaista ja satunnaista palvelujen tarjoamista. Ainoastaan viittaukset jäsenvaltioiden väliseen tiedonvaihtoon ja muodollinen rekisteröityminen toimivaltaiseen ammatinharjoittajien yhteenliittymään ovat hyväksyttävissä, kunhan viimeksi mainittu vaatimus rajoitetaan terveydenhuollon ammatteihin. Johdanto-osan 5 a kappale: *”Palvelujen vapaan tarjoamisen osalta tilanteessa, jossa palvelujen tarjoaja siirtyy toisen jäsenvaltion alueelle, olisi säädettävä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta ottaa käyttöön tiedonvaihtojärjestelmä ja terveydenhuollon ammattien osalta ilmoitus vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle sekä muodollinen kirjoittautuminen ammatinharjoittajien yhteenliittymään tai vastaavaan alueellisesti toimivaltaiseen vastaanottavan jäsenvaltion elimeen.”*

Uuden 9 a artiklan luovassa **tarkistuksessa 55** lakisääteiset tilintarkastajat suljetaan pois palvelujen tarjoamisen vapautta koskevan II osaston säännösten soveltamisalasta. Lakisääteisen tilintarkastajan ammattiin sovelletaan direktiiviä 84/253/EY, jossa edellytetään vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten pakollista hyväksyntää. Tämän vuoksi palveluja ei voida tarjota ilman pätevyyden ennakkotarkastusta. Komissio hyväksyy näin ollen tarkistuksen, kuitenkin yleisemmin muotoiltuna 5 artiklassa, jossa voidaan ottaa huomioon kaikki erityislailailla säänneltyt ammatit ja vastaiset lainmuutokset.

Tarkistuksessa 141 ja uudessa 5 a artiklassa pyritään tiukentamaan palvelujen tarjoajalle asetettavia ehtoja. Toisaalta palvelujen tarjoajalla on oltava tarvittavat valmiudet toimia turvallisesti kyseisessä ammatillisessa ympäristössä. Tämä viittaus ei ole hyväksyttävä, koska se saattaa johtaa pätevyyden valvontaan, mikä ei sovi yhteen sen kanssa, että palvelujen tarjonnasta alkuperäisellä nimikkeellä toivotaan vaivattomampaa. Tarkistuksessa asetetaan myös vaatimus rekisteröityä muodollisesti vastaanottavan jäsenvaltion menettelytapasäännösten täyttämiseksi niiden ammattien osalta, joiden koulutukselle asetetut vähimmäisehdot on yhteensovitettu. Tällainen velvoite voidaan hyväksyä terveydenhuollon ammattien osalta, ottaen huomioon alan arkaluonteisuus.

Tarkistuksessa 189 luodaan 6 artiklaan kaikkia niitä ammatteja, joihin sovelletaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa erityistä ammatillisen vastuun järjestelmää, koskeva vaatimus rekisteröityä väliaikaisesti tai liittyä muodollisesti jäseneksi vastaanottavan jäsenvaltion ammatilliseen elimeen, jotta varmistetaan kyseisen jäsenvaltion ammatillisten ja hallinnollisten sääntöjen noudattaminen. Komissio voi hyväksyä tällaisen velvoitteen ainoastaan terveydenhuollon ammattien osalta palvelujen tarjoajan siirtyessä toiseen jäsenvaltioon. Tarkistuksessa asetetaan myös vaatimus täydestä merkitsemisestä rekisteriin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen luona, jos kyseiset ammatit ovat säänneltyjä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, mutta eivät kotijäsenvaltiossa. Tämä osa tarkistusta ylittää sen, mikä on tarpeen vastaanottavan jäsenvaltion ammatillisten ja hallinnollisten sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi, eikä sillä edistetä toivottua tavoitetta eli palvelujen tarjonnan ehtojen helpottamista.

Tarkistuksessa 87 lääkäreiden sijoittautumista koskevaan direktiivin jaksoon luodaan palvelujen tarjonnan erityissäännöt sisältävä uusi 28 a artikla. Komissio tunnustaa terveydenhuollon erityispiirteet ja voi näin ollen hyväksyä tarkistuksen 87 tarkoituksensa puolesta. Itse asiassa samat säännökset voivat koskea kaikkia terveydenhuollon ammatteja.

Komissio siis hyväksyy sen, että palvelujen tarjontaa koskevat erityissäännöt sisällytetään kaikkien terveydenhuollon ammattien osalta palvelujen tarjontaa sääntelevään osastoon.

Lisäksi tarkistuksen 143 tarkoituksena on täsmentää 6 artiklassa, että palvelujen tarjoamisesta vaadittu ilmoitus tehdään yksinkertaisesti ja ilman byrokratiaa. Komissio voi hyväksyä sen.

Komissio hyväksyy näin ollen tarkistukset 55 ja 143, tarkistukset 141 ja 189 osittain sekä tarkistuksen 87 tarkoitukseltaan ja muotoilee uudelleen ehdotuksen 5 ja 6 artiklan seuraavasti:

”5 artikla

Palvelujen tarjoamisen vapauden periaate

- 1. Rajoittamatta yhteisön oikeuden erityissäännösten sekä tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan soveltamista jäsenvaltiot eivät voi ammattipätevyyteen liittyvistä syistä rajoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta toisessa jäsenvaltiossa:*
 - a) jos palvelujen tarjoaja on laillisesti sijoittautunut jäsenvaltioon harjoittaakseen siellä samaa ammattitoimintaa ja*
 - b) kun palvelujen tarjoaminen käsittää palvelujen tarjoajan siirtymisen ja palvelujen tarjoaja on harjoittanut asianomaista toimintaa sijoittautumisjäsenvaltiossa vähintään kahden vuoden ajan siinä tapauksessa, että ammatti ei ole säännelty kyseisessä jäsenvaltiossa.*
- 2. ja 3. Ei muutoksia.*
- 4. Kun palvelujen tarjoaminen käsittää palvelujen tarjoajan siirtymisen ja palvelujen tarjoaja harjoittaa terveydenhuollon ammattia, hänen on noudatettava niitä ammattipätevyyteen liittyviä ammatillisia tai hallinnollisia menettelytapasääntöjä, joita vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovelletaan.*

6 artikla

Vapautukset

Vastaanottavan jäsenvaltion on 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti vapautettava toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet palvelujen tarjoajat erityisesti vastaanottavan jäsenvaltion alueelle sijoittautuneille ammattihenkilöille asetettavista vaatimuksista, jotka koskevat:

- a) ammatillisen järjestön tai elimen myöntämää lupaa tai sen rekisteriin merkitsemistä tai sen jäsenyyttä. Mahdollistaakseen alueellaan voimassa olevien menettelytapasäännösten soveltamisen tämän direktiivin 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat vaatia joko ilman eri toimenpiteitä tapahtuvaa väliaikaista rekisteröintiä tai muodollista jäsenyyttä ammatillisessa järjestössä tai elimessä edellyttäen, että tällainen jäsenyys ei viivytä tai millään lailla vaikeuta palvelujen tarjoamista eikä myöskään aiheuta palvelujen tarjoajalle lisäkustannuksia.*
- b) rekisteröitymistä julkisoikeudelliseen sosiaaliturvalaitokseen vakuutettujen hyväksi harjoitettavaan toimintaan liittyvien tilien selvittämiseksi vakuutuslaitoksen kanssa.*

Palvelujen tarjoajan on kuitenkin ilmoitettava ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitetulle laitokselle palvelujen tarjoamisesta ennakoon tai kiireellisissä tapauksissa jälkikäteen. Tämä ilmoitus tehdään yksinkertaisesti ja ilman byrokratiaa.”

Komissio ilmoitti myös olevansa valmis laatimaan säännöksen, jolla terveydenhuollon ammattien osalta ilmoitusvelvollisuus sijoittautumisjäsenvaltion yhteystaholle korvataan velvollisuudella tehdä ilmoitus vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Tässä tarkoituksessa ehdotuksen 7 artikla muotoillaan uudelleen seuraavasti:

”7 artikla

Ennakkoilmoitus palvelujen tarjoajan siirtymisen tapauksessa

Kun palvelujen tarjoaminen käsittää palvelujen tarjoajan siirtymisen, palvelujen tarjoajan on ilmoitettava asiasta ennakoon 53 artiklassa tarkoitetulle sijoittautumisjäsenvaltion yhteystaholle. Kun palvelujen tarjoaja harjoittaa terveydenhuollon ammattia, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että hän tekee ennakkoilmoituksen vastaanottavan jäsenvaltion kyseisen ammattialan toimivaltaiselle elimelle. Kiireellisissä tapauksissa ilmoitus voidaan tehdä mahdollisimman pian palvelujen tarjoamisen jälkeen.”

Tarkistuksessa 52 on tarkoitus korvata 8 artiklan toisessa kohdassa oleva termi ”toimivaltaiset viranomaiset” termillä ”toimivaltaiset elimet”, jotta palvelujen tarjoamisesta voidaan vaihtaa asiaankuuluvaa tietoa. Tämä tarkistus mahdollistaa sen, että muut laitokset kuin kansalliset viranomaiset ahtaasti tulkittuna (esimerkiksi valtuutuksen nojalla toimiva ammatillinen järjestö) ottavat hoitaakseen mainitut tehtävät, minkä komissio hyväksyy, koska se vastaa komission tarkistukseen 116 ottamaa kantaa (vrt. jäljempänä).

Tarkistuksessa 146 täsmennetään, että 8 artiklassa edellytettyjen todisteiden antaminen ei saa viivästyttää palvelujen suorittamista. Tämä lisäys edistää tavoiteltua palvelujen tarjonnalle asetettujen ehtojen yksinkertaistamista, joten komissio voi hyväksyä sen.

Tarkistuksessa 136 pyritään vahvistamaan jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa palvelujen tarjoajien laillisesta sijoittautumisesta toisaalta asettamalla vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle velvoite pyytää näitä tietoja ja toisaalta säätämällä, että toimivaltaisen viranomaisen puuttuessa vastaavan ammatillisen järjestön tai elimen on pyydettävä nämä tiedot niin pian kuin mahdollista. Komissio hyväksyy tämän osan tarkistuksesta siltä osin kuin sillä voidaan vahvistaa kuluttajalle annettavia takeita luomatta lisäestettä palvelujen vapaalle tarjonnalle. Se on kuitenkin muotoiltava uudelleen, jotta se olisi johdonmukainen tarkistuksen 52 kanssa, jolla termi ”toimivaltaiset viranomaiset” korvataan termillä ”toimivaltaiset elimet”. Tarkistuksessa asetetaan niin ikään ammatilliselle järjestölle tai muulle toimivaltaiselle yhteisölle velvoite toimittaa todisteet palvelujen tarjoajan pätevydestä. Tätä osaa tarkistuksesta ei voida hyväksyä, sillä se mahdollistaa pätevyden valvonnan eikä näin ollen vastaa tavoitetta helpottaa tilapäistä ja satunnaista palvelujen tarjoamista alkuperäisellä nimikkeellä ja ilman, että ammattipätevyyttä valvotaan. Komissio hyväksyy siis tarkistuksen 146 ja tarkistukset 52 ja 136 osittain sekä muotoilee 8 artiklan uudelleen seuraavasti:

”8 artikla
Hallinnollinen yhteistyö

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset elimet pyytävät sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisilta elimiltä todistetta palvelujen tarjoajan kansalaisuudesta ja todistetta siitä, että palvelujen tarjoaja harjoittaa kyseistä toimintaa laillisesti asianomaisessa jäsenvaltiossa. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten elinten on toimitettava nämä tiedot 52 artiklan mukaisesti niin pian kuin mahdollista.

Lisäksi 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset elimet voivat pyytää sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiselta elimeltä todistetta siitä, että palvelujen tarjoaja on harjoittanut kyseistä toimintaa sijoittautumisjäsenvaltiossa vähintään kahden vuoden ajan. Todiste voidaan antaa millä tavalla tahansa.

Tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisella ei ole palvelujen suorittamisen keskeyttävää vaikutusta.”

Tarkistuksessa 53 vahvistetaan tiedonantovelvoitteita, jotka palvelujen tarjoajalla on niiden vastaanottajaa kohtaan. Komissio hyväksyy nämä vaatimukset siltä osin kuin niistä on hyötyä kuluttajille ja ne ovat oikeasuhteisia. Tämä koskee täsmennystä, jonka mukaan kuluttajille tarkoitettujen tietojen on oltava kaikkien kuluttajien helposti luettavissa ja ymmärrettävissä, velvoitetta ilmoittaa kuluttajalle siitä, että ammattia ei ole säännelty sijoittautumisjäsenvaltiossa, sekä velvoitetta tiedottaa kuluttajille todisteesta, jonka mukaan palvelujen tarjoaja on vakuutettu ammatillisesta vastuusta johtuvien taloudellisten riskien varalta ja joka on toimitettava vaadittaessa vastaanottavalle jäsenvaltiolle. Sen sijaan palvelun tarjoajalle asetettava velvoite antaa kuluttajalle viittaus sekä sijoittautumisjäsenvaltiossa että vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettaviin ammatillisiin sääntöihin on suhteeton siltä osin kuin se johtaa maahan muuttavan ammattihenkilön velvoitteiden kumuloitumiseen ja siltä osin kuin kuluttaja pystyy helposti hankkimaan nämä tiedot. Komissio hyväksyy siis osittain tarkistuksen 53 ja muotoilee ehdotuksen 9 artiklan uudelleen seuraavasti:

”9 artikla
Palvelujen vastaanottajille ilmoitettavat tiedot

Yhteisön säännösten mukaisten tiedottamista koskevien vaatimusten lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että palvelujen tarjoaja antaa palvelujen vastaanottajalle seuraavat tiedot kaikkien kuluttajien kannalta helposti luettavalla ja ymmärrettävällä tavalla:

- a) siinä tapauksessa, että palvelujen tarjoaja on merkitty kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan julkiseen rekisteriin, maininta kyseisestä rekisteristä sekä rekisterinumero tai muu vastaava rekisterimerkinnän tunnistamistapa*
- b) siinä tapauksessa, että toiminta on sijoittautumisjäsenvaltiossa luvanvaraista, toimivaltaisen valvontaviranomaisen yhteystiedot*
- c) saman ammatin harjoittajien yhteenliittymä tai vastaava elin, jonka rekisteriin palvelujen tarjoaja on merkitty*
- d) ammattinimike ja jäsenvaltio, jossa nimike on annettu*

- e) *viittaus sijoittautumisjäsenvaltiossa sovellettaviin ammatillisiin sääntöihin ja keinoihin, joilla sääntöihin voi tutustua*
- f) *siinä tapauksessa, että palvelujen tarjoaja harjoittaa arvonlisäveron alaista toimintaa, alv-tunniste, jota tarkoitetaan neuvoston direktiivin 77/388/ETY¹ 22 artiklan 1 kohdassa*
- f a) *tarvittaessa se seikka, että kyseistä ammattia ei säännellä sijoittautumisjäsenvaltiossa*
- f b) *todiste siitä, että palvelujen tarjoaja on vakuutettu ammatillisesta vastuusta johtuvien taloudellisten riskien varalta edellyttäen, että tästä vaatimuksesta säädetään sijoittautumisjäsenvaltiossa.”*

3.1.3. Sijoittautumisvapaus Koulutuksesta annettujen asiakirjojen yleinen tunnustamisjärjestelmä

Tarkistuksessa 8 luodaan johdanto-osan 7 a kappale, jossa viitataan tarpeeseen ottaa huomioon koulutusjärjestelmien kehitys edistämällä opiskelijoiden liikkuvuutta. Tämä tarkistus liittyy tarkistukseen 63, joka koskee sopimuskoulutuksen avulla hankittujen tutkintojen tunnustamista ja joka tuo hyödyllisellä tavalla esille ehdotuksen ja opiskelijoiden liikkuvuuspolitiikan välisen johdonmukaisuuden.

Tarkistuksessa 62 luodaan 13 artiklaan 2 a kohta ja täsmennetään, että maahan muuttajaa ei voi vaatia toimittamaan muita todistuksia kuin tutkintotodistuksen näyttönä akateemisesta pätevyydestä. Tarkistuksessa pyritään erityisesti kieltämään vastaanottavaa jäsenvaltiota vaatimasta todistuksia, jotka osoittaisivat koulutuksen saaduksi nimenomaan oppilaitoksen toimipaikassa. Vaikka tarkistus on tarkoitukseltaan hyväksyttävissä, se ei ole tarpeen, koska ehdotuksen liitteessä VII on kattava luettelo toimitettavista asiakirjoista.

Tarkistuksessa 63 luodaan 13 artiklaan 2 b kohta, jossa pyritään täsmentämään, että toisen jäsenvaltion alueella hankitusta koulutuksesta, joka perustuu kotijäsenvaltiossa sijaitsevan oppilaitoksen kanssa tehtyyn *franchising*-sopimukseen, myönnetyt tutkinnot kuuluvat myös direktiivin soveltamisalaan. Komissio kannattaa tätä lähestymistapaa ja voi näin ollen hyväksyä myös tämän tarkistuksen tarkoituksensa puolesta. On paikallaan korostaa, että yhteisöjen tuomioistuimien on äskettäin antanut tuomion, jonka mukaan kieltäytyminen tunnustamasta tutkintotodistusta syystä, että koulutus on annettu sen laitoksen ulkopuolella, joka todistuksen on myöntänyt, on vastoin EY:n perustamissopimuksen 43 artiklaa². Tämän suuntaisen täsmennys on kuitenkin parempi tehdä johdanto-osassa.

Edellä esitetyn perusteella komissio hyväksyy tarkistukset 62 ja 63 tarkoituksensa puolesta sekä tarkistuksen 8 tietyin täsmennyksin, joiden avulla voidaan esimerkiksi tarkastaa kotijäsenvaltiosta sellaisten todistusten arvo, jotka on saatu ne myöntäneen laitoksen ulkopuolella hankitun koulutuksen perusteella, ja hallita näin petosriski.

¹ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/85/EY (EYVL L 277, 28.10.1999, s. 34).

² Asiassa C-153/02 13.11.2003 annettu tuomio, ei vielä julkaistu.

Johdanto-osan 7 a kappale: *”On tarpeen ottaa huomioon opetusmenetelmien kehittyminen ja useissa jäsenvaltioissa toteutettujen opetusohjelmien muutokset, erityisesti sopimuskoulutuksen osalta. Kun jäsenvaltio myöntää koulutuksesta annetut asiakirjat kokonaan tai osittain toisen jäsenvaltion alueella suoritettun koulutuksen jälkeen, vastaanottava jäsenvaltio voi tarkastaa kotijäsenvaltion toimivaltaisesta elimestä, antavatko todistukset sen alueella samat oikeudet kuin todistukset, jotka on annettu kotijäsenvaltiossa hankitun koulutuksen perusteella.”*

Tarkistuksessa 9, jolla luodaan johdanto-osan 7 b kappale, ja **tarkistuksessa 58**, jolla 12 artiklaan lisätään 2 a ja 2 b alakohta, pyritään täsmentämään, että maahan muuttaja ei voi vaatia toisen jäsenvaltion tekemän tunnustamispäätöksen tunnustamista, ellei hänellä ole kyseisessä jäsenvaltiossa hankittua ammattipätevyyttä, saadakseen laajemmat oikeudet kuin kotijäsenvaltiossaan. Säädösten kiertämismahdollisuuden poissulkeminen vastaa nykyisiä direktiivejä koskevaa komission tulkintaa, ja sen selventämisestä voi olla hyötyä. Tarkistuksen 9 uudelleen muotoileva johdanto-osan kappale on riittävä: Johdanto-osan 7 b kappale: *”Henkilö, jonka ammattipätevyys on tunnustettu tämän direktiivin nojalla, ei voi käyttää mainittua tunnustamista nauttiakseen kotijäsenvaltiossaan erilaisista oikeuksista kuin ne, jotka johtuvat tässä jäsenvaltiossa hankitusta ammattipätevyydestä.”*

Tarkistuksen 192 avulla pyritään 11 artiklan 2 kohdassa täsmentämään sellaisen koulutuksen luonnetta, joka vaaditaan pätevyystodistukseen, joka vastaa tason 1 pätevyyttä sellaisena kuin se on määritelty yleisen tunnustamisjärjestelmän soveltamista varten. Tämä täsmennys on hyödyllinen ja yhteisön säännösten mukainen, joten komissio hyväksyy sen.

Tarkistuksen 193 tarkoituksena on täsmentää 11 artiklan 2 kohdassa todistuksen käsitettä ottamalla tällä tasolla uudelleen käyttöön säännellyn koulutuksen käsite. Tarkistus on hyväksyttävissä siltä osin kuin sillä selvennetään tekstiä. Tämän lisäksi säännellyn koulutuksen ottaminen uudelleen käyttöön tällä tasolla on yhteisön säännösten mukaista. Siltä osin kuin ehdotuksen liitettä III ei ole enää määrä saattaa ajan tasalle ja se sisältää ainoastaan tason 3 säännellyt koulutusmuodot, mainitusta liitteestä on kuitenkin syytä poistaa viittaus 11 artiklan 3 kohtaan. Lisäksi on paikallaan tarkentaa tasojen 2 ja 3 säänneltyjen koulutusten väliset erot. Komissio hyväksyy näin ollen tarkistuksen 193 uudelleen muotoiltuna.

Tarkistusten 216 ja 217 tarkoituksena on täsmentää 11 artiklan 5 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettun tason 4 ja 11 artiklan 6 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettun tason 5 tutkintodistuksen käsitettä viittaamalla erityisesti osa-aikaiseen koulutukseen. Jotta yhteisön säännöstöä noudatettaisiin tarkasti, 11 artiklan 5 kohdan 1 ja 2 alakohtaan sekä 11 artiklan 6 kohdan 1 ja 2 alakohtaan on kuitenkin tehtävä tekninen mukautus, joka koskee mainituissa kahdessa kohdassa tarkoitettun koulutuksen kestoa.

Johdonmukaisuussyistä komissio katsoo tarkoituksenmukaiseksi täsmentää niin ikään 11 artiklan 4 kohdassa tason 3 koulutuksen määritelmää yhteisön säännösten mukaisesti.

*”11 artikla
Pätevyystasot*

1. Ei muutoksia.

2. *Taso 1 vastaa kotijäsenvaltion toimivaltaisen elimen antamaa pätevyystodistusta, joka perustuu*
 - a) *koulutukseen, joka ei ole osa tämän artiklan 3, 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa tai tutkintotodistusta, tai erityiseen kokeeseen, jota ei edellä koulutus tai ammatin harjoittaminen kokoaikaisesti jäsenvaltiossa kolmen perättäisen vuoden ajan tai sitä vastaavan ajan osa-aikaisesti kymmenen viimeisen vuoden kuluessa, tai*
 - b) *perus- tai keskiasteen yleissivistävään koulutukseen, jonka suorittaneen todistetaan hallitsevan yleissivistävät tiedot.*
3. *Taso 2 vastaa todistusta, joka on annettu keskiasteen*
 - a) *yleissivistävästä oppimäärästä, jota on täydennetty muulla kuin tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla oppimäärällä tai ammatillisella koulutuksella, ja/tai mainitun oppimäärän lisäksi vaadittavalla harjoittelulla tai käytännön kokemuksella, tai*
 - b) *teknisestä tai ammatillisesta oppimäärästä, jota on täydennetty a alakohdassa tarkoitettulla oppimäärällä tai ammatillisella koulutuksella ja/tai mainitun oppimäärän lisäksi vaadittavalla harjoittelulla tai käytännön kokemuksella.*

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa tason 2 koulutukseen rinnastetaan säännelty koulutus, joka antaa todistuksen haltijalle siihen ammatilliseen koulutukseen verrattavan ja niitä vastuuta ja tehtäviä vastaavan tason, joissa suuntaudutaan erityisesti tietyn ammatin harjoittamiseen ja joissa saavutettua oppimäärää on tarpeen mukaan täydennetty ammatillisella koulutuksella, ammatillisella harjoittelulla tai ammatillisella käytännön kokemuksella, joiden rakenne ja taso määritellään kyseisen jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä tai ne ovat tähän tarkoitukseen nimetyn elimen valvonnan tai hyväksynnän kohteena.

4. *Taso 3 vastaa tutkintotodistusta, joka perustuu*
 - a) *muuhun kuin tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuun keskiasteen jälkeisen tason koulutukseen, jonka kesto on vähintään yksi vuosi tai sitä vastaava aika osa-aikaisena ja jonka yhtenä pääsyvaatimuksena on yleensä keskiasteen oppimäärän suorittaminen, joka vaaditaan yliopisto- tai korkea-asteen opintojen aloittamiseksi, sekä ammatilliseen koulutukseen, joka voidaan vaatia keskiasteen jälkeisen oppimäärän lisäksi, tai;*
 - b) *erityisesti rakennettuun koulutukseen, joka antaa ammatillisen tason, joka on verrattavissa ja joka valmistaa vastaavaan vastuiden ja tehtävien tasoon. Tällaisena pidetään erityisesti liitteessä II tarkoitettua koulutusta.*

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa tason 3 koulutukseen rinnastetaan säännelty koulutus, joka antaa todistuksen haltijalle siihen ammatilliseen koulutukseen verrattavan ja niitä vastuuta ja tehtäviä vastaavan tason, joissa suuntaudutaan erityisesti tietyn ammatin harjoittamiseen ja joissa saavutettua oppimäärää on tarpeen mukaan täydennetty ammatillisella koulutuksella, ammatillisella harjoittelulla tai ammatillisella käytännön kokemuksella, joiden rakenne ja taso määritellään kyseisen jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä tai ne ovat tähän tarkoitukseen nimetyn elimen valvonnan tai hyväksynnän kohteena. Tällaisena pidetään erityisesti liitteessä III tarkoitettua säänneltyä koulutusta.

5. *Taso 4 vastaa tutkintotodistusta, joka osoittaa haltijansa suorittaneen menestyksekkäästi vähintään kolme vuotta, ei kuitenkaan yli neljä vuotta, kestävän keskiasteen jälkeisen tason koulutuksen, tai sitä vastaavan ajan osa-aikaisena yliopistossa tai korkea-asteen oppilaitoksessa tai muussa vastaavan tason oppilaitoksessa ja tarvittaessa suorittaneen menestyksekkäästi keskiasteen jälkeisen oppimäärän lisäksi vaadittavan ammatillisen koulutuksen.*

Tason 4 koulutukseen rinnastetaan säännelty koulutus, joka suuntautuu suoraan tietyn ammatin harjoittamiseen ja johon sisältyy kolmen vuoden, ei kuitenkaan yli neljän vuoden, keskiasteen jälkeiset opinnot tai mainittua aikaa vastaavat keskiasteen jälkeiset osa-aikaiset opinnot, jotka on suoritettu yliopistossa tai vastaavan tason koulutuslaitoksessa, sekä mahdollisesti ammatillinen koulutus, ammatillinen harjoittelu tai ammatillinen käytännön kokemus, jotka vaaditaan keskiasteen jälkeisen oppimäärän lisäksi.

Ammatillisen koulutuksen, ammatillisen harjoittelun tai ammatillisen käytännön kokemuksen rakenne ja taso määritellään kyseisen jäsenvaltion laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä, tai ne ovat tähän tarkoitukseen nimetyn elimen valvonnan tai hyväksynnän kohteena.

6. *Taso 5 vastaa tutkintotodistusta, joka osoittaa haltijansa suorittaneen menestyksekkäästi yli neljä vuotta kestävän keskiasteen jälkeisen tason koulutuksen tai sitä vastaavan ajan osa-aikaisesti yliopistossa tai korkea-asteen oppilaitoksessa tai muussa vastaavan tason koulutuslaitoksessa ja tarvittaessa suorittaneen menestyksekkäästi keskiasteen jälkeisen oppimäärän lisäksi vaadittavan ammatillisen koulutuksen.*

Tason 5 koulutukseen rinnastetaan säännelty koulutus, joka suuntautuu suoraan tietyn ammatin harjoittamiseen ja johon sisältyy yli neljän vuoden keskiasteen jälkeiset opinnot tai mainittua aikaa vastaavat keskiasteen jälkeiset osa-aikaiset opinnot, jotka on suoritettu yliopistossa tai vastaavan tason koulutuslaitoksessa, sekä mahdollisesti ammatillinen koulutus, ammatillinen harjoittelu tai ammatillinen käytännön kokemus, jotka vaaditaan keskiasteen jälkeisen oppimäärän lisäksi.

Ammatillisen koulutuksen, ammatillisen harjoittelun tai ammatillisen käytännön kokemuksen rakenne ja taso määritellään kyseisen jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä, tai ne ovat tähän tarkoitukseen nimetyn elimen valvonnan tai hyväksynnän kohteena.”

Tarkistuksessa 151 täsmennetään, että vastaanottava jäsenvaltio voi poiketa maahan muuttajalle annettavasta mahdollisuudesta valita sopeutumisajan ja kelpoisuuskokeen välillä ainoastaan perustelluista ja ehdottoman välttämättömistä syistä. Sillä halutaan myös lisätä ehdotuksen 14 artiklaan alakohta, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan mahdollisuuksien mukaan ottamaan huomioon, kumman näistä vaihtoehtoista muuttaja asettaa etusijalle, vaikka komissio on hyväksynyt poikkeuksen muuttajan hyväksi. Komissio voi hyväksyä tarkistuksen näiden kahden kohdan osalta, joilla edellä mainitulle poikkeukselle luodaan hyödyllinen kehys ja joustoa muuttajan hyväksi velvoittamatta mitenkään jäsenvaltioita. Sen menettelyn osalta, jota noudattaen komissio ottaa kantaa jäsenvaltion poikkeushakemukseen, tarkistuksessa poistetaan hiljaisen hyväksymisen käytäntö. Komissio ei hyväksy tätä osaa tarkistuksesta, koska komission mahdollisuus hyväksyä poikkeus ilman eri toimenpiteitä

merkitsee menettelyn yksinkertaistamista. Komissio hyväksyy näin ollen osittain tarkistuksen 151 ja muotoilee 14 artiklan uudelleen seuraavasti:

*”14 artikla
Korvaavat toimenpiteet*

1. Ei muutoksia.

2. Jos vastaanottava jäsenvaltio käyttää 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on annettava hakijalle mahdollisuus valita sopeutumisajan ja kelpoisuuskokeen välillä.

Jos jäsenvaltio katsoo, että tietyn ammatin osalta on välttämätöntä poiketa ensimmäisen alakohdan nojalla muuttajalle annettavasta mahdollisuudesta valita sopeutumisajan ja kelpoisuuskokeen välillä, poikkeus voidaan tehdä vain perustelluista ja ehdottoman välttämättömistä syistä. Tässä tapauksessa kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta ennakkoon muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja esitettävä riittävät perusteet poikkeukselle.

Jos komissio tarvittavat tiedot saatuaan katsoo, että toisessa alakohdassa tarkoitettu poikkeus ei ole asianmukainen tai että se ei ole yhteisön lainsäädännön mukainen, se kehottaa kolmen kuukauden kuluessa kyseistä jäsenvaltiota pidättäytymään toteuttamasta aiottua toimenpidettä. Jos komissio ei tähän määräaikaan mennessä ole ottanut asiaan kantaa, poikkeusta voidaan soveltaa.

Jos komissio hyväksyy poikkeuksen, jäsenvaltioiden on kuitenkin pyrittävä ottamaan huomioon, kumman näistä vaihtoehtoista muuttaja asettaa etusijalle.

3. ja 4. Ei muutoksia.”

Johdanto-osan 9 kappaletta koskevassa **tarkistuksessa 12** nimetään yksiköiksi, joilla on valtuudet esittää ammatillisia vähimmäisvaatimuksia, yhteenliittymiä ja/tai ammattikuntia Euroopan laajuisesti edustavat järjestöt. On paikallaan täsmentää, että juuri nämä yksiköt ovat kelpoisia esittämään yhteisiä vähimmäisvaatimuksia direktiivin puitteissa. Sanamuotoa on kuitenkin syytä muuttaa, sillä kyseisten yhteenliittymien/järjestöjen ”tehtävänä” ei ole asettaa vähimmäisvaatimuksia, mutta ne ”voivat” sen tehdä. Ne voivat toimia ainoastaan vapaaehtoiselta pohjalta.

Tarkistuksessa 185 luodussa johdanto-osan 9 a kappaleessa todetaan, että niiden ammatillisten järjestöjen/elinten, jotka osallistuvat vähimmäisvaatimusten asettamiseen, on kansallisten sääntöjen mukaisesti oltava demokraattisesti tunnustettuja. Tältä osin tarkistus on muotoiltava uudelleen, jotta käsite demokraattisesti ”tunnustettuja” voidaan korvata käsitteellä ”edustavia”. Tarkistuksessa täsmennetään myös aiheellisesti, että järjestöillä/elimillä ei ole oikeudellisia toimivaltuuksia.

Edellä esitetyn perusteella komissio muotoilee tarkistukset 12 ja 185 uudelleen yhtenä johdanto-osan kappaleena: ”(9) Työntekijöiden vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden edistämiseksi siten, että samalla varmistetaan riittävä pätevyystaso, useat ammatilliset yhdistykset ja järjestöt ovat vahvistaneet Euroopan laajuisesti yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, joiden nojalla tietyt ammattipätevyyttä koskevat vaatimukset täyttävälle ammattihenkilöille tunnustetaan oikeus käyttää näiden yhdistysten tai järjestöjen myöntämää ammattinimikettä. On syytä ottaa huomioon tietyin edellytyksin ja kaikissa tapauksissa yhteisön lainsäädäntöä ja erityisesti yhteisön kilpailulainsäädäntöä

noudattaen tällaiset aloitteet, ja vahvistaa tässä yhteydessä automaattisen tunnustamisen asemaa yleisessä järjestelmässä. Ammatillisten yhdistysten ja järjestöjen, jotka voivat esittää yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, on oltava kyseisen ammatin suhteen edustavia. Mainittujen ammatillisten yhdistysten ja järjestöjen mahdollisuus esittää vähimmäisvaatimuksia ei anna niille oikeudellisia toimivaltuuksia.”

Tarkistuksessa 70 täsmennetään, että 15 artiklan säännökset eivät vaikuta millään tavoin jäsenvaltioiden toimivaltaan opetusta ja ammatillista koulutusta koskevissa asioissa. Komissio hyväksyy tämän tarkistuksen ja muotoilee sen teknisesti uudelleen tekstin yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja myös tarkistuksen 68 huomioon ottamiseksi.

Tarkistuksessa 68 halutaan korvata käsite ”ammatilliset yhdistykset” käsitteellä ”eurooppalaiset ammatilliset elimet”, kun tarkoitetaan yksiköjä, jotka voivat esittää yhteisiä vähimmäisvaatimuksia direktiivin 15 artiklan mukaisesti. Käsite määritellään jäsenvaltioiden saman ammatin, ammatin harjoittajien yhteenliittymän tai vastaavan elimen ”edustuselimeksi”. Komissio voi hyväksyä tarkistuksen ensimmäisen osan uudelleen muotoiltuna. On paikallaan todeta, että määritelmällä ”ammatilliset elimet” ymmärretään kaikkia ammatin edustuselimiä tai -järjestöjä, olivat ne julkisia tai yksityisiä, jotta yksityisoikeudelliset järjestöt voidaan lukea mukaan jäsenvaltioissa, joissa kyseinen ammatti ei ole säännelty. Ei ole myöskään syytä rajoittaa direktiivin 15 artiklan mukaista vähimmäisvaatimusten esittämismahdollisuutta Euroopan tasolla järjestäytyneisiin ammatillisiin järjestöihin tai yhdistyksiin, vaan ulottaa se koskemaan kansallisia järjestöjä tai yhdistyksiä, jotka solmivat alan monenvälisiä sopimuksia.

Tarkistuksessa korvataan niin ikään ilmaisu ”komissio antaa” ilmaisulla ”komissio välittää”. Vaihtoehtoinen muotoilu ei muuta säännöksen asiasisältöä eikä aiheuta oikeudellisia ongelmia. Se on näin ollen hyväksyttävissä.

Tarkistuksessa suljetaan vielä pois 15 artiklan soveltamisalasta kansalliset säännökset, joissa vahvistetaan juridisesti ammatin harjoittamista koskevat pätevyysvaatimukset. Tältä osin tarkistuksessa pyritään täsmentämään, että säännöksellä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden toimivaltaan säännellä ammatteja alueellaan. Komissio voi hyväksyä tarkistuksen tämän osan uudelleen muotoiltuna.

Edellä esitetyin perustein komissio muotoilee 15 artiklan uudelleen seuraavasti:

”15 artikla

Korvaavista toimenpiteistä vapauttaminen yhteisten vähimmäisvaatimusten perusteella

- 1. Eurooppalaiset tai kansalliset, julkiset tai yksityiset, ammatilliset järjestöt ja yhdistykset, jotka ovat ammatin suhteen edustavia, voivat antaa komissiolle tiedoksi Euroopan laajuisesti vahvistamansa yhteiset vähimmäisvaatimukset. Tässä artiklassa ’yhteisillä vähimmäisvaatimuksilla’ tarkoitetaan ammattipätevyydelle asetettavia vaatimuksia, jotka ovat osoitus tietyn ammatin harjoittamiseen soveltuvasta pätevyystasosta ja joiden perusteella mainitut järjestöt ja yhdistykset hyväksyvät jäsenvaltioissa hankitun pätevyyden.*

Jos komissio katsoo asianomaisten vähimmäisvaatimusten olevan sellaisia, että ne helpottavat ammattipätevyyden vastavuoroista tunnustamista, se välittää vähimmäisvaatimukset jäsenvaltioille ja tekee päätöksen 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. ja 3. Ei muutoksia.

4. *Tällä artiklalla ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden toimivaltaan vahvistaa ammatin harjoittamiselta vaadittava pätevyys alueellaan sekä opetusjärjestelmiensä ja ammatillisen koulutuksen sisältö ja järjestelyt.*

3.1.4. Sijoittautumisvapaus **Ammattikokemuksen tunnustaminen**

Tarkistuksen 207 tarkoituksena on muuttaa 17 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa sen ammattikokemuksen kesto, joka vaaditaan ammattipätevyyden automaattiseksi tunnustamiseksi direktiiviehdotuksen liitteen IV luettelossa I mainittujen toimintojen osalta. Toisaalta tarkistuksessa lisätään yksi vuosi vähimmäiskesto, joka edellytetään kyseisten toimintojen harjoittamiselta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana (viiden vuoden sijasta kuusi vuotta). Yhteisön säännösten säilyttämiseksi sellaisena kuin se on direktiivin 1999/42/EY säännösten johdosta tarkistus hyväksytään tältä osin vain niiden toimintojen osalta, joita vaatimus tällä hetkellä koskee. Muutos vaatii laajempaa uudelleenmuotoilua ja uutta artiklaa sekä liitteen IV muuttamista siten, että luodaan kolmas toimintojen luettelo. Toisaalta tarkistuksessa lisätään vaihtoehto, joka edellyttää kahdeksan vuoden ammattikokemusta yrityksen ylempänä toimihenkilönä. Tarkistusta ei voida hyväksyä tältä osin, koska se ei vastaa tavoiteltua yksinkertaistamisen päämäärää.

Komissio hyväksyy siis tarkistuksen 207 osittain ja uudelleen muotoiltuna:

”17 artikla

Liitteen IV luettelossa I a mainitut toiminnot

1. *Kun on kyse liitteen IV luettelossa I a mainituista toiminnoista, kyseistä toimintaa on oltava aiemmin harjoitettu:*
- a) *yhtäjaksoisesti kuusi vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana; tai*
 - b) *yhtäjaksoisesti kolme vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja osoittaa suorittaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kolmen vuoden koulutuksen, josta on osoituksena valtion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai*
 - c) *yhtäjaksoisesti neljä vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja osoittaa suorittaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kahden vuoden koulutuksen, josta on osoituksena valtion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai*
 - d) *yhtäjaksoisesti kolme vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja osoittaa harjoittaneensa vähintään viiden vuoden ajan kyseistä toimintaa palkattuna työntekijänä; tai*
 - e) *yhtäjaksoisesti viisi vuotta yritysjohtajana, ja niistä vähintään kolme vuotta teknisissä tehtävissä vastuualueenaan ainakin yksi yrityksen toiminta-aloista, jos*

edunsaaja osoittaa suorittaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kolmen vuoden koulutuksen, josta on osoituksena valtion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi.

2. *Edellä a ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseisen toiminnan harjoittamisen päättymisestä ei saa olla kulunut yli kymmentä vuotta sinä päivänä, jona kaikki vaadittavat asiakirjat sisältävä hakemus esitetään 52 artiklassa tarkoitettulle toimivaltaiselle elimelle.*
3. *Edellä 1 kohdan e alakohtaa ei sovelleta ISIC-luokituksen ryhmässä 85 tarkoitettun nimikkeen ”kampaamot” toimintoihin.*

17 a artikla

Liitteen IV luettelossa I b mainitut toiminnot

1. *Kun on kyse liitteen IV luettelossa I b mainituista toiminnoista, kyseistä toimintaa on oltava aiemmin harjoitettu:*
 - a) *yhtäjaksoisesti viisi vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana; tai*
 - b) *yhtäjaksoisesti kolme vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja osoittaa suorittaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kolmen vuoden koulutuksen, josta on osoituksena valtion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai*
 - c) *yhtäjaksoisesti neljä vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja osoittaa suorittaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kahden vuoden koulutuksen, josta on osoituksena valtion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai*
 - d) *yhtäjaksoisesti kolme vuotta itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yritysjohtajana, jos edunsaaja osoittaa harjoittaneensa vähintään viiden vuoden ajan kyseistä toimintaa palkattuna työntekijänä; tai*
 - e) *yhtäjaksoisesti viisi vuotta palkattuna työntekijänä, jos edunsaaja osoittaa suorittaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kolmen vuoden koulutuksen, josta on osoituksena valtion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi; tai*
 - f) *yhtäjaksoisesti kuusi vuotta palkattuna työntekijänä, jos edunsaaja osoittaa saaneensa kyseistä toimintaa varten ennalta vähintään kahden vuoden koulutuksen, josta on osoituksena valtion tunnustama todistus tai jonka toimivaltainen ammatillinen elin on arvioinut vaatimukset täysin täyttäväksi.*
2. *Edellä a ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseisen toiminnan harjoittamisen päättymisestä ei saa olla kulunut yli kymmentä vuotta sinä päivänä, jona kaikki vaadittavat asiakirjat sisältävä hakemus esitetään 52 artiklassa tarkoitettulle toimivaltaiselle elimelle.”*

”LIITE IV

17, 17 a ja 18 artiklassa tarkoitettuihin ammattikokemusluokkiin liittyvät toiminnot

Luettelo I a

Direktiivin 64/427/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 69/77/ETY, sekä direktiiveihin 68/366/ETY, 75/368/ETY, 75/369/ETY, 82/470/ETY ja 82/489/ETY sisältyvät pääryhmät

I

Direktiivi 64/427/ETY

(Liberalisointidirektiivi: 64/429/ETY)

NICE-luokitus (vastaa ISIC-pääryhmiä 23–40)

<i>Pääryhmä 23</i>	<i>Tekstiilien valmistus</i>
232	<i>Villapohjaisten tekstiilien jalostus</i>
233	<i>Puuvillapohjaisten tekstiilien jalostus</i>
234	<i>Silkkipohjaisten tekstiilien jalostus</i>
235	<i>Pellava- ja hampupohjaisten tekstiilien jalostus</i>
236	<i>Muiden tekstiilikuitujen jalostus (juutti, vulkaanikuidut jne.), köysien valmistus</i>
237	<i>Trikooneulosten valmistus</i>
238	<i>Tekstiilien viimeistely</i>
239	<i>Muu tekstiilituotteiden valmistus</i>
<i>Pääryhmä 24</i>	<i>Jalkineiden, vaatteiden ja vuodevaatteiden valmistus</i>
241	<i>Jalkineiden mekaaninen valmistus (lukuun ottamatta kumi- ja puujalkineita)</i>
242	<i>Jalkineiden valmistus käsityönä ja niiden korjaaminen</i>
243	<i>Vaatteiden valmistus (lukuun ottamatta turkiksia)</i>
244	<i>Patjojen ja vuodevaatteiden valmistus</i>
245	<i>Turkistuotteiden valmistus</i>
<i>Pääryhmä 25</i>	<i>Puu- ja korkkituotteiden valmistus (ei kuitenkaan huonekalujen valmistus puusta)</i>
251	<i>Puun sahaus ja teollinen käsittely</i>
252	<i>Puolivalmisteiden valmistus puusta</i>
253	<i>Palkit, puusepäntuotteet, parketit (sarjavalmistus)</i>
254	<i>Puupakkausten valmistus</i>
255	<i>Muiden puutuotteiden valmistus (ei kuitenkaan huonekalujen valmistus)</i>
259	<i>Olki-, korkki-, kori- ja punostuotteiden valmistus; harjojen valmistus</i>

Pääryhmä 26	260 Huonekalujen valmistus puusta
Pääryhmä 27	Paperin ja paperituotteiden valmistus
	271 Massan, paperin ja kartongin valmistus
	272 Paperin ja kartongin jalostus, tuotteiden valmistus massasta
Pääryhmä 28	280 Kustantaminen, painaminen ja niihin liittyvät teollisuusalat
Pääryhmä 29	Nahan ja nahkatuotteiden valmistus
	291 Parkitseminen
	292 Nahka- ja keinonahkatuotteiden valmistus
ex pääryhmä 30	Kumin ja muovin, tekokuitujen sekä tärkkelystuotteiden valmistus
	301 Kumin ja asbestin jalostus
	302 Muovin jalostus
	303 Tekokuitujen valmistus
ex pääryhmä 31	Kemianteollisuus
	311 Peruskemikaalien valmistus ja enemmän tai vähemmän jalostettujen kemikaalien valmistus
	312 Teollisuus- ja maatalouskemikaalien erikoisvalmistus (mukaan luettuna ISIC-ryhmään 312 sisältyvä kasvis- tai eläinperäisten teollisuusrasvojen ja -öljyjen valmistus)
	313 Kotitalous- ja toimistokemikaalien erikoisvalmistus [ei kuitenkaan lääkkeiden ja farmaseuttisten tuotteiden valmistus (ex ISIC-ryhmä 319)]
Pääryhmä 32	320 Öljytuotteiden valmistus
Pääryhmä 33	Ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus
	331 Rakennuskeramiikan valmistus
	332 Lasin valmistus
	333 Kivitavaran, posliinin, fajanssin ja tulenkestävien tuotteiden valmistus
	334 Sementin, kalkin ja kipsin valmistus
	335 Betoni- ja sementti- ja kipsituotteiden valmistus rakennustarkoituksiin
	339 Kivituotteiden ja ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus
Pääryhmä 34	Rautametallien ja muiden kuin rautametallien tuotanto ja alkujalostus
	341 Terästeollisuus (EHTY:n perustamissopimuksen mukaisesti, mukaan luettuna integroidut terästeollisuuskoksaamot)
	342 Teräsputkien valmistus
	343 Langanveto, vetäminen, vanneteräksen valssaus, kylmämuovaus
	344 Muiden kuin rautametallien tuotanto ja alkujalostus
	345 Rautametallien ja muiden kuin rautametallien valu
Pääryhmä 35	Metallituotteiden valmistus (ei kuitenkaan koneiden ja kuljetusvälineiden valmistus)
	351 Metallin takominen, puristaminen, muottiin takominen ja meistäminen
	352 Metallin jatkojalostus, työstö ja päällystäminen
	353 Metallirakenteiden valmistus
	354 Kattiloiden, säiliöiden ja muiden peltituotteiden valmistus

	355	<i>Työkalujen ja täysvalmisteiden valmistus metallista sähkötarvikkeita lukuun ottamatta</i>
	359	<i>Koneteollisuuteen liittyvät toiminnot</i>
Pääryhmä 36		<i>Muiden kuin sähkölaitteiden valmistus</i>
	361	<i>Maatalouskoneiden ja -traktorien valmistus</i>
	362	<i>Konttorikoneiden valmistus</i>
	363	<i>Metallien työöstökoneiden, työkalujen ja konetyövälineiden valmistus</i>
	364	<i>Tekstiilikoneiden ja niiden tarvikkeiden valmistus, ompelukoneiden valmistus</i>
	365	<i>Koneiden ja laitteiden valmistus elintarvike- ja kemianteollisuudelle ja niihin liittyvien alojen teollisuudelle</i>
	366	<i>Laitteiden valmistus kaivoksiin, terästeollisuuteen ja valimoihin, maa- ja vesirakentamiseen sekä rakennustyöhön;</i>
	367	<i>Siirtolaitteiden valmistus</i>
	368	<i>Muiden erikoislaitteiden valmistus</i>
	369	<i>Muiden ei-sähköisten koneiden ja laitteiden valmistus</i>
Pääryhmä 37		<i>Sähköisten koneiden ja tarvikkeiden valmistus</i>
	371	<i>Sähköjohtojen ja -kaapeliin valmistus</i>
	372	<i>Sähköisten voimakoneiden (moottorien, generaattorien, muuntajien, katkaisimien, teollisuuden laitteistojen jne.) valmistus</i>
	373	<i>Sähköisten käyttölaitteiden valmistus</i>
	374	<i>Televiestintälaitteiden, laskimien, mittauslaitteiden ja lääkintälaitteiden valmistus</i>
	375	<i>Sähkölaitteiden, radioiden, televisioiden sekä äänentallennus- ja -toistolaitteiden valmistus</i>
	376	<i>Sähköisten kodinkoneiden valmistus</i>
	377	<i>Lamppujen ja valaistuslaitteiden valmistus</i>
	378	<i>Paristojen ja akkujen valmistus</i>
	379	<i>Korjaus, kokoonpano ja tekninen asennustyö (sähkölaitteiden asennus)</i>
ex pääryhmä 38		<i>Kulkuneuvojen valmistus</i>
	383	<i>Moottoriajoneuvojen ja niiden varaosien valmistus</i>
	384	<i>Itsenäiset moottoriajoneuvojen, moottoripyörien ja polkupyörien korjaamot</i>
	385	<i>Moottoripyörien, polkupyörien ja niiden varaosien valmistus</i>
	389	<i>Muualle luokittelemattomien kulkuneuvojen valmistus</i>
Pääryhmä 39		<i>Muu valmistus</i>
	391	<i>Tarkkuus-, mittaus- ja tarkkailulaitteiden valmistus</i>
	392	<i>Lääkintä- ja kirurgisten välineiden sekä ortopediavälineiden (ei kuitenkaan ortopedisten jalkineiden) valmistus</i>
	393	<i>Optiikka- ja valokuvausvälineiden valmistus</i>
	394	<i>Kellojen valmistus ja korjaus</i>
	395	<i>Jalokivikorujen ja muiden kultasepäntuotteiden valmistus sekä jalokivien hionta</i>
	396	<i>Soitinten valmistus ja korjaus</i>
	397	<i>Pelien, leikkikalujen ja urheiluvälineiden valmistus</i>
	399	<i>Muu valmistus</i>
Pääryhmä 40		<i>Rakennustyö sekä maa- ja vesirakentaminen</i>
	400	<i>Rakennustyö sekä maa- ja vesirakentaminen (ei erikoisalojen), purku</i>
	401	<i>Talojen rakentaminen (asuinrakennukset ja muut)</i>

- 402 Maa- ja vesirakentaminen: teiden, siltojen, rautateiden jne. rakentaminen
- 403 Rakennusasennus
- 404 Kunnostaminen

2

Direktiivi 68/366/ETY

(Liberalisointidirektiivi: 68/365/ETY)

NICE-luokitus

- Pääryhmä 20A 200 Kasvi- ja eläinöljyjen ja -rasvojen valmistus
- 20B Elintarviketeollisuus (lukuun ottamatta juomien valmistusta)
 - 201 Teurastus, lihanjalostus ja lihan säilöntä
 - 202 Meijerituotteiden valmistus
 - 203 Hedelmien ja vihannesten säilöntä
 - 204 Kalan ja muiden merestä saatavien tuotteiden säilöntä
 - 205 Myllytuotteiden valmistus
 - 206 Leipomotuotteiden, mukaan luettuna korppujen ja keksien valmistus
 - 207 Sokerin valmistus
 - 208 Kaakaon, suklaan ja makeisten valmistus
 - 209 Muiden elintarvikkeiden valmistus
- Pääryhmä 21 Juomateollisuus
 - 211 Etyylialkoholin valmistus käymisteitse, hiivan ja tislattujen alkoholijuomien valmistus
 - 212 Viinien ja muiden samankaltaisten ei-mallasjuomien valmistus
 - 213 Oluen ja maltojen valmistus
 - 214 Terveysjuomien ja hiilihapollisten kivennäisvesien valmistus
- ex 30 Kumin ja muovin, tekokuitujen sekä tärkkelystuotteiden valmistus
 - 304 Tärkkelystuotteiden valmistus

3

Direktiivi 75/368/ETY (5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toiminta)

ISIC-luokitus

- ex 04 Kalastus
 - 043 Sisävesikalastus
- ex 38 Kulkuneuvojen valmistus
 - 381 Laivojen valmistus ja korjaus
 - 382 Rautatiekaluston valmistus
 - 386 Lentokoneiden valmistus (mukaan luettuna avaruuskaluston valmistus)
- ex 71 Seuraaviin ryhmiin kuuluva liikennettä palveleva toiminta ja muu kuin liikennetoiminta
 - ex 711 Makuu- ja ravintolavaunupalvelut; rautatiekaluston huolto korjaamoilla; vaunujen siivous
 - ex 712 Kaupunki-, esikaupunki- ja kaukoliikenteen matkustajaliikenteen kaluston huolto

ex 713 Muun tieliikenteen matkustajaliikenteen kaluston (kuten autojen, linja-autojen ja taksien) huolto

ex 714 Tieliikenteen apurakenteiden (kuten teiden, tunnelien ja maksullisten siltojen, tavara-asemien, pysäköintialueiden sekä linja-auto- ja raitiovaunvarikkojen) ylläpito ja huolto

ex 716 Sisävesiliikennettä palveleva toiminta (kuten vesiväylien, satamien ja muiden sisävesiliikenteen laitosten toimintaan ja huoltoon liittyvät palvelut, hinaus ja luotsaus satamissa, reimarointi, laivojen lastaus ja purku ja muut vastaavat toiminnot, kuten laivojen pelastuspalvelut, hinaus, kanoottihuoltamon pito)

73 Viestintä: postipalvelut ja televiestintä

ex 85 Henkilökohtaiset palvelut

854 Pesulat ja pesulapalvelut, kemialliset pesulat

ex 856 Valokuvaamot: muotokuvaus ja kaupallinen valokuvaus, lukuun ottamatta toimittaja-valokuvaajan toimintaa

ex 859 Muualle luokittelemattomat henkilökohtaiset palvelut (yksinomaan rakennus- tai laitossiivous ja -huolto)

4

Direktiivi 75/369/ETY (6 artikla: kun toimintaa pidetään teollisuus- tai pienteollisuusluonteisena)

ISIC-luokitus

Seuraavien toimintojen liikkuva harjoittaminen:

- a) – tavaroiden ostaminen ja myyminen, kun sitä harjoittavat kulkukauppiaat, katukauppiaat tai kaupustelijat (ex ISIC-ryhmä 612)*
– tavaroiden ostaminen ja myyminen, kun sitä harjoitetaan kauppahalleissa muissa kuin kiinteissä rakennelmissa sekä toreilla.
- b) toiminnot, joita koskevissa jo toteutetuissa siirtymätoimenpiteissä nimenomaan suljetaan pois kyseisten toimintojen liikkuva harjoittaminen tai sitä ei mainita.*

5

Direktiivi 82/470/ETY (6 artiklan 3 kohta)

ISIC-luokituksen ryhmät 718 ja 720

Tarkoitettuja toimintoja ovat etenkin:

- matkustamisen tarkoituksesta riippumatta kaikenlainen matkojen ja matkakohteessa oleskelujen järjestäminen, myytäväksi tarjoaminen ja myyminen, suoraan tai välittäjänä, yksittäin tai suoritusten kokonaisuuksina (kuljetus, ateriat, majoitus, retket yms.) [2 artiklan B kohdan a alakohta]*

6

Direktiivi 82/489/ETY

ISIC-luokitus

ex 855 Kampaamot (lukuun ottamatta jalkojenhoitotoimintaa sekä kauneudenhoitoalan ammatillisten oppilaitosten toimintaa)

Luettelo I b

Direktiiviin 82/470/ETY (6 artiklan 1 kohta) sisältyvät pääryhmät

ISIC-luokituksen ryhmät 718 ja 720

Tarkoitettuja toimintoja ovat etenkin:

- *toimiminen välittäjänä eri kuljetusmuotojen toimeksisaajien ja tavarantoimittajien tai -vastaanottajien välillä suorittaen erilaisia tähän liittyviä toimia:*
 - aa) tekemällä päämiestensä puolesta sopimuksia kuljetusten toimeksisaajien kanssa*
 - bb) valitsemalla päämiehelleen kannattavimpana pidettävä kuljetustapa, -yhtiö ja -reitti*
 - cc) huolehtimalla kuljetuksen teknisistä järjestelyistä (esimerkiksi kuljetuksen vaatimasta pakkaamisesta), suorittamalla kuljetukseen liittyviä erilaisia toimenpiteitä (esimerkiksi jäiden toimittaminen jäähdytettyihin tavaravaunuihin)*
 - dd) hoitamalla kuljetukseen liittyviä muodollisuuksia kuten rahtikirjojen laatimista; kokoamalla ja purkamalla lähetyksiä*
 - ee) sovittamalla yhteen kuljetuksen eri vaiheita, huolehtimalla lähetysten kauttakulusta, jälleenlähettämisestä, uudelleenlastauksesta ja muista terminaalitoiminnoista*
 - ff) huolehtimalla sekä rahdista että kuljetuksen järjestämisestä ja kuljetusvälineiden hankkimisesta tavarantoimittajien tai -vastaanottajien lukuun:*
 - *kuljetusmaksujen laskeminen ja niiden tilityksen valvonta*
 - *tiettyjen toimien toteuttaminen pysyvästi tai tilapäisesti varustajan tai meriliikenteenharjoittajan nimissä ja lukuun (satamaviranomaisten, aluksen tavarantoimittajayritysten jne. kanssa).*
- *[2 artiklan A kohdan a, b tai d alakohdan mukaiset toiminnot].*

Luettelo II

Ei muutoksia.”

3.1.5. Sijoittautumisvapaus

Koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuva tunnustaminen

Tarkistuksessa 152 halutaan selventää ehdotuksen 20 artiklan 1 kohdan, joka koskee koulutuksesta annettujen asiakirjojen automaattista tunnustamista koulutuksen vähimmäisehtojen yhteensovittamisen perusteella, ja siihen kuuluvien liitteiden välistä yhteyttä muuttamatta kuitenkaan asiasisältöä. Komissio korostaa, että tarkistus on kirjoitettava seuraavalla tavalla, jotta noudatetaan ehdotuksen sanamuotoa ja soveltuvin osin nykyistä säännöstöä:

”20 artikla

Automaattisen tunnustamisen periaate

1. Jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava seuraavat koulutuksesta annetut asiakirjat:

- a) lääkärin peruskoulutuksesta annetut asiakirjat, jotka antavat oikeuden ryhtyä harjoittamaan lääkärin ammattia ja joista säädetään liitteessä V olevassa kohdassa 5.1.2,*
- b) lääkärin koulutuksesta annetut asiakirjat, jotka antavat oikeuden ryhtyä harjoittamaan erikoislääkärin ammattia ja joista säädetään liitteessä V olevassa kohdassa 5.1.3,*
- c) yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksesta annetut asiakirjat, joista säädetään liitteessä V olevassa kohdassa 5.2.3,*
- d) hammaslääkärin koulutuksesta annetut asiakirjat, joista säädetään liitteessä V olevassa kohdassa 5.3.3,*
- e) eläinlääkärin koulutuksesta annetut asiakirjat, joista säädetään liitteessä V olevassa kohdassa 5.4.3,*
- f) proviisorin koulutuksesta annetut asiakirjat, joista säädetään liitteessä V olevassa kohdassa 5.6.4 ja*
- g) arkkitehdin koulutuksesta annetut asiakirjat, joista säädetään liitteessä V olevassa kohdassa 5.7.2,*

jotka täyttävät 22, 23, 29, 32, 35, 40 ja 42 artiklassa tarkoitetut vähimmäisvaatimukset kunkin ammatin osalta, sekä katsottava niiden antavan alueellaan samat oikeudet ammattitoiminnan aloittamiseen ja sen harjoittamiseen kuin jäsenvaltion itsensä koulutuksesta antamat asiakirjat.

Näiden koulutuksesta annettujen asiakirjojen ja seuraavien niihin tarvittaessa liitettävien todistusten on oltava jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten antamia:

- a) liitteessä V olevassa kohdassa 5.1.2 säädettyjen lääkärin peruskoulutuksesta annettujen asiakirjojen,*

- b) *liitteessä V olevassa kohdassa 5.1.3 säädettyjen erikoislääkärien koulutuksesta annettujen asiakirjojen,*
- c) *liitteessä V olevassa kohdassa 5.2.3 säädettyjen yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksesta annettujen asiakirjojen,*
- d) *liitteessä V olevassa kohdassa 5.3.3 säädettyjen hammaslääkärien koulutuksesta annettujen asiakirjojen,*
- e) *liitteessä V olevassa kohdassa 5.4.3 säädettyjen eläinlääkärien koulutuksesta annettujen asiakirjojen,*
- f) *liitteessä V olevassa kohdassa 5.6.4 säädettyjen proviisorien koulutuksesta annettujen asiakirjojen ja*
- g) *liitteessä V olevassa kohdassa 5.7.2 säädettyjen arkkitehtien koulutuksesta annettujen asiakirjojen.*

Ensimmäisen ja toisen alakohdan säännökset eivät vaikuta 21, 25, 31, 34 ja 45 artiklassa tarkoitettuihin saavutettuihin oikeuksiin.

2.–4. Ei muutoksia.

5. Kuten jäljempänä.

6. Ei muutoksia.”

Tarkistuksissa 80, 88, 90, 93, 95, 97 ja 161 on tarkoitus siirtää lääkäreiden, yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien, hammaslääkäreiden, eläinlääkäreiden, kättilöiden ja proviisorien tietoja ja taitoja koskevat luettelot ehdotuksen artiklaosaan ja poistaa niitä koskevat liitteet. Tämä on mahdollista edellyttäen, että tietoja ja taitoja koskevien luetteloiden sisältöä ei muuteta. Ei liene kuitenkaan tarpeellista luoda uusia artikloita, vaan kunkin ammatin koulutusta koskeviin artikloihin voidaan lisätä uusi kohta. Tämä muutos johtaa myös siihen, että liitteessä V olevat kohdat 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 ja 5.6.1 on poistettava. Johdonmukaisuuden vuoksi on vielä muutettava arkkitehtien koulutuksesta annetun 42 artiklan 1 ja 2 kohtaa, jotta artiklaan voidaan sisällyttää tietojen ja taitojen luettelo ja poistaa liitteessä V oleva kohta 5.7.1.

Tarkistuksessa 154 halutaan muuttaa johdonmukaisesti 20 artiklan 5 kohdan viittauksia tietoja ja taitoja koskeviin luetteloihin. Tarkistus on hyväksyttävissä, mutta on suotavaa vieläkin tarkentaa artiklaviittauksia oikeusvarmuuden parantamiseksi. Lisäksi tarkistuksessa poistetaan mainitussa kohdassa oleva viittaus sääntelymenettelyyn (komiteamenettely) saatettaessa kyseisten ammattialojen tietoja ja taitoja koskevia luetteloja ajan tasalle. Tätä ei voida hyväksyä, sillä sääntelymenettelyn avulla päästään yksinkertaistamiseen ja lisätään joustavuutta saatettaessa luetteloja ajan tasalle. Valtuuksien antamisella on riittävät kehykset, ja niiden poistaminen olisi vastoin yhtä ehdotuksen olennaisista tavoitteista.

Näin ollen edellä tarkoitettuja artikloja muutetaan seuraavasti:

*”20 artikla
Automaattisen tunnustamisen periaate*

1. Kuten edellä.

2.–4. Ei muutoksia.

5. Jokaisen jäsenvaltion on asetettava lääkärin, yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan, hammaslääkärin, eläinlääkärin, kättilön ja proviisorin ammattitoiminnan aloittamisen ja harjoittamisen edellytykseksi liitteen V kohdissa 5.1.2, 5.1.3, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 ja 5.6.4 tarkoitetut koulutuksesta annetut asiakirjat, joilla taataan, että asianomainen henkilö on hankkinut koulutuksensa kokonaisuutensa aikana 22 artiklan 2 b kohdassa, 29 artiklan 5 a kohdassa, 32 artiklan 2 b kohdassa, 35 artiklan 2 b kohdassa, 36 artiklan 3 a kohdassa ja 40 artiklan 2 b kohdassa säädetyt välttämättömät tiedot ja taidot.

Jäljempänä 22 artiklan 2 b kohdassa, 29 artiklan 5 a kohdassa, 32 artiklan 2 b kohdassa, 35 artiklan 2 b kohdassa, 36 artiklan 3 a kohdassa ja 40 artiklan 2 b kohdassa säädetyt tiedot ja taitoja voidaan muuttaa 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

Ajantasaistamisella ei voida muuttaa missään jäsenvaltiossa ammatin harjoittamisesta lailla säädetyt periaatteita, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden koulutusta ja ammattitoiminnan aloittamisen edellytyksiä.

6. Ei muutoksia.”

*”22 artikla
Lääkärin peruskoulutus*

1.–2 a. Ei muutoksia.

2 b. Lääkärin peruskoulutuksella on taattava, että asianomainen saa seuraavat tiedot ja taidot:

- a) riittävät tiedot lääketieteen perustana olevista tieteenaloista ja hyvät tiedot tieteellisistä menetelmistä, mukaan luettuna biologisten toimintojen arvioimisen periaatteet, tieteellisesti todistettujen asioiden arviointi ja tietojen analysointi;*
- b) riittävät tiedot terveen ja sairaan ihmisen rakenteesta, toiminnoista ja käyttäytymisestä sekä ihmisen terveydentilan ja fyysisen ja sosiaalisen ympäristön välisestä yhteydestä;*
- c) riittävät tiedot kliinisissä oppiaineissa ja menetelmissä selkeän käsityksen muodostamiseksi psyykkisistä ja fyysisistä sairauksista sekä riittävät lääketieteelliset tiedot sairauksien ennaltaehkäisyyn, diagnosointiin ja hoidon sekä ihmisen lisääntymisen kannalta;*
- d) soveltuva, sairaalassa asianmukaisessa valvonnassa hankittu kliininen kokemus.*

3. Ei muutoksia.”

*”29 artikla
Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutus*

1. ja 2. Ei muutoksia.

3. Kuten jäljempänä.

4. ja 5. Ei muutoksia.”

5 a. Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksella on taattava, että asianomainen saa seuraavat tiedot ja taidot:

- a) riittävät tiedot tieteenaloista, joihin yleissairaanhoito perustuu, mukaan luettuna riittävät tiedot terveen ja sairaan ihmisen elimistöstä, toiminnoista ja käyttäytymisestä sekä ihmisen terveydentilan ja fyysisen ja sosiaalisen ympäristön välisestä yhteydestä;*
- b) riittävät tiedot ammatin luonteesta ja ammattietiikasta sekä terveyden- ja sairaanhoidon yleisperiaatteista;*
- c) soveltuva kliininen kokemus; tällainen opetuksellisen hyödyn mukaan valittava kokemus on hankittava ammattitaitoisen hoitohenkilökunnan valvonnassa ja sellaisissa yksiköissä, joissa on potilaiden hoitoon tarvittava asianmukainen määrä ammattihenkilöstöä ja apuvälineitä;*
- d) kyvyn osallistua hoitohenkilökunnan käytännön koulutukseen ja kokemusta työskentelystä tällaisen henkilökunnan kanssa;*
- e) kokemusta työskentelystä muiden eri terveydenhuollon ammattiryhmien kanssa.*

5 b. Kuten jäljempänä.”

*”32 artikla
Hammaslääkärin koulutus*

1. ja 2. Ei muutoksia.

2 a. Kuten jäljempänä.

2 b. Hammaslääkärin koulutuksella on taattava, että asianomainen saa seuraavat tiedot ja taidot:

- a) riittävät tiedot tieteenaloista, joihin hammaslääketiede perustuu ja hyvät tiedot tieteellisistä menetelmistä, mukaan luettuna biologisten toimintojen mittauseriaatteen, tieteellisesti todistettujen asioiden arviointi ja tietojen analysointi;*
- b) riittävät tiedot terveen ja sairaan ihmisen rakenteesta, toiminnoista ja käyttäytymisestä sekä fyysisen ja sosiaalisen ympäristön vaikutuksesta ihmisen terveydentilaan, sikäli kuin nämä tekijät liittyvät hammaslääketieteeseen;*

- c) *riittävät tiedot sekä terveiden että sairaiden hampaiden, suun, leukojen ja niihin liittyvien kudosten rakenteesta ja toiminnoista sekä niiden yhteydestä potilaan yleiseen terveydentilaan ja fyysiseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin;*
- d) *riittävät tiedot kliinisistä oppiaineista ja menetelmistä yhtenäisen kuvan muodostamiseksi hampaiden, suun, leukojen ja niihin liittyvien kudosten poikkeavuuksista, vaurioista ja sairauksista sekä ennaltaehkäisystä, diagnosoinnista ja hoidosta hammaslääketieteen alalla;*
- e) *soveltuva kliininen kokemus, joka on hankittu asianmukaisessa valvonnassa.*

Hammaslääkärin koulutuksen on annettava hampaiden, suun, leukojen ja niihin liittyvien kudosten kaikkien poikkeavuuksien ja sairauksien ehkäisyyn, diagnosointiin ja hoitoon liittyvien tehtävien hoitamiseen tarvittavat taidot.

2 c. Kuten jäljempänä.”

”35 artikla Eläinlääkärin koulutus

1. ja 2. Ei muutoksia.

2 a. Kuten jäljempänä.

2 b. Eläinlääkärin koulutuksella on taattava, että asianomainen saa seuraavat tiedot ja taidot:

- a) *riittävät tiedot niistä tieteenaloista, joihin eläinlääkärin toiminta perustuu;*
- b) *riittävät tiedot terveen eläimen rakenteesta ja elintoiminnoista, kotieläinten hoidosta, lisääntymisestä ja hygieniasta yleensä sekä niiden ruokinnasta, mukaan luettuna eläimille tarpeenmukaisen ravinnon valmistukseen ja säilytykseen liittyvä teknologia;*
- c) *riittävät tiedot eläinten käyttäytymisestä ja niiden suojelusta;*
- d) *riittävät tiedot eläintautien syistä, luonteesta, taudinkulusta, vaikutuksista, taudinmäärityksestä ja hoidosta yhden eläimen tai eläinryhmän kohdalla, mukaan luettuna tiedot niistä taudeista, jotka voivat tarttua ihmisiin;*
- e) *riittävät tiedot ennaltaehkäisevästä lääketieteestä;*
- f) *riittävät tiedot hygieniasta ja teknologiasta, joka liittyy ihmisravinnoksi tarkoitettujen, eläinkunnasta peräisin olevien elintarvikkeiden tuotantoon, valmistukseen ja jakeluun;*
- g) *riittävät tiedot yllämainittuihin aiheisiin liittyvistä laeista, asetuksista tai hallinnollisista määräyksistä;*
- h) *soveltuvan kliinisen ja muun käytännön kokemuksen, joka on hankittu asianmukaisessa valvonnassa;*

2 c. Kuten jäljempänä.”

*”36 artikla
Kätilön koulutus*

1. ja 2. Ei muutoksia.

3. Kuten jäljempänä.

3 a. Kätilön koulutuksella on taattava, että asianomainen saa seuraavat tiedot ja taidot:

- a) riittävät tiedot kätilötoimen perustana olevista tieteenaloista, erityisesti synnytys- ja naistentautiopista;*
- b) riittävät tiedot ammattietiikkaan liittyvistä säännöistä ja ammattia koskevasta lainsäädännöstä;*
- c) yksityiskohtaiset tiedot synnytysopin alaan kuuluvista ja vastasyntyneen biologisista toiminnoista, anatomiasta ja fysiologiasta sekä ihmisen terveydentilan ja fyysisen ja sosiaalisen ympäristön välisestä yhteydestä sekä käyttäytymisestä;*
- d) soveltuvan kliinisen kokemuksen, joka on hankittu hyväksytyissä laitoksissa kätilötoimen ja synnytysopin pätevyyden saaneen henkilöstön valvonnassa;*
- e) riittävän käsityksen terveydenhuoltohenkilöstön koulutuksesta ja riittävästi kokemusta työskentelystä tällaisen henkilöstön kanssa.*

3 b. Kuten jäljempänä.”

*”40 artikla
Proviisorin koulutus*

1. ja 2. Ei muutoksia.

2 a. Kuten jäljempänä.

2 b. Proviisorin koulutuksella on taattava, että asianomainen saa seuraavat tiedot ja taidot:

- a) riittävät tiedot lääkkeistä ja lääkkeiden valmistuksessa käytettävistä aineista;*
- b) riittävät tiedot farmaseuttisesta teknologiasta ja lääkevalmisteiden fysikaalisista, kemiallisista, biologisista ja mikrobiologisista kokeista;*
- c) riittävät tiedot lääkkeiden metaboliasta ja vaikutuksista sekä myrkyllisten aineiden vaikutuksista ja lääkkeiden käytöstä;*
- d) riittävät tiedot lääkkeitä koskevan tieteellisen tiedon arviointia varten asianmukaisen informaation jakamiseksi tämän tiedon perusteella;*
- e) riittävät tiedot apteekin hoitamiseen liittyvistä oikeudellisista ja muista vaatimuksista.*

2 c. Kuten jäljempänä.”

”42 artikla
Arkkitehdin koulutus

1. *Arkkitehdin koulutuksen on käsitettävä yhteensä vähintään joko neljä vuotta täysipäiväistä opiskelua tai kuusi vuotta opiskelua, josta ajasta vähintään kolme vuotta täysipäiväistä opiskelua, yliopistossa tai muussa vastaavantasoisessa oppilaitoksessa. Koulutuksen päätteeksi on hyväksytysti suoritettava yliopistotason koe.*

Koulutus on toteutettava yliopistotasolla ja pääasiassa arkkitehtuurin alaan keskittyvinä opintoina, joihin on tasapuolisesti sisällytettävä sekä teoreettista että käytännöllistä arkkitehtuurikoulutusta ja joissa on varmistettava seuraavien tietojen ja taitojen hankkiminen:

- a) kyky esteettiset ja tekniset vaatimukset täyttävään arkkitehtoniseen suunnitteluun;*
- b) riittävä arkkitehtuurin sekä sille läheisten taiteen, tekniikan ja yhteiskuntatieteen alojen historian ja teorian tuntemus;*
- c) taiteiden tuntemus arkkitehtonisen suunnittelun laatuun vaikuttavana tekijänä;*
- d) riittävä perehtyneisyys kaupunkisuunnitteluun ja suunnitteluprosessin edellyttämät taidot;*
- e) kyky ymmärtää ihmisen ja rakennusten sekä rakennusten ja niiden ympäristön välisiä suhteita ja tarvetta suhteuttaa rakennukset ja niiden väliset tilat ihmisen tarpeisiin ja mittakaavaan;*
- f) kyky ymmärtää arkkitehdin ammattikuva ja hänen tehtävänsä yhteiskunnassa ja erityisesti kyky ottaa yhteiskunnalliset tekijät huomioon hankkeiden laadinnassa;*
- g) suunnitteluohjelman laadinnassa tarvittavien tutkimus- ja valmistelumenetelmien hallinta;*
- h) perehtyneisyys rakennussuunnitteluun liittyviin rakenne- ja muihin teknisiin kysymyksiin;*
- i) riittävä perehtyneisyys rakennusten fysikaalisiin ongelmiin, teknologiaan ja toimintaan miellyttävän ja säältä suojaavan sisätilan luomiseksi;*
- j) riittävä suunnittelutaito rakennuksen käyttäjien vaatimusten täyttämiseksi kustannustekijöiden ja rakennusmääräysten asettamissa rajoissa;*
- k) sellainen asianomaisten teollisuudenalojen, järjestöjen, säännösten ja menettelyjen tuntemus, joka on tarpeen rakennussuunnitelmia toteutettaessa ja sovitettaessa hankkeita kokonaissuunnitteluun.*

2. *Ei muutoksia.*

2 a. ja 2 b. *Kuten jäljempänä.”*

Liitteessä V olevat kohdat 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1, 5.6.1 ja 5.7.1 siis poistetaan, koko liite V on numeroitava uudelleen, ja tekstin viittauksia näihin kohtiin on mukautettava vastaavasti.

Tarkistuksen 96 tarkoituksena on siirtää kätilöiden ammattitoimintoja koskeva luettelo 38 artiklaan ja **tarkistuksen 162** tarkoituksena on siirtää proviisorien ammattitoimintoja koskeva luettelo 41 artiklaan ja poistaa vastaavasti niitä koskevat liitteet sekä muuttaa viittauksia niihin. Tämä on mahdollista edellyttäen, että mainittujen luetteloiden sisältöä ei muuteta. Proviisorien osalta ei liene välttämätöntä lisätä uutta kohtaa, vaan numerointi voidaan sisällyttää 41 artiklan 2 kohtaan. Lisäksi poistetaan liitteessä V olevat kohdat 5.5.3 ja 5.6.3. Koko liite V on numeroitava uudelleen, ja tekstiviittauksia näihin kohtiin on vastaavasti mukautettava.

Tarkistuksessa 102 muutetaan viittausta proviisorin koulutuksesta annettuihin asiakirjoihin. Tämä on periaatteessa hyväksyttävissä, mutta viittaus 2 kohtaan ei ole oikein, joten sitä on muutettava liitteiden uuden numeroinnin mukaiseksi. **Tarkistuksessa 162** otetaan niin ikään uudelleen käyttöön proviisorien todistusten automaattista tunnustamista koskeva poikkeus, joka on nykyisin voimassa uusien apteekkeja perustettaessa. Tämä ei ole hyväksyttävää, koska ehdotuksen tavoitteena on helpottaa proviisorien vapaata liikkuvuutta ja koska poikkeusta, sellaisena kuin se on nykyisin voimassa, on määrä rajoittaa ajallisesti. Tätä kohtaa käsitellään joka tapauksessa tarkemmin tarkistusten 18, 104 ja 163 yhteydessä (ks. jäljempänä).

”38 artikla

Kätilön ammattitoiminnan harjoittaminen

1. Ei muutoksia.

- 2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kätilöillä on oikeus ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa vähintään seuraavia toimintoja:*
 - a) antaa luotettavaa perhesuunnittelutietoa ja -neuvontaa;*
 - b) todeta raskaus ja seurata normaalia raskautta, tehdä tutkimuksia, jotka ovat tarpeen normaalin raskauden seuraamiseksi;*
 - c) määrätä tai suositella tutkimuksia, jotka ovat tarpeen riskiraskauksien toteamiseksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa;*
 - d) laatia vanhempien valmennusohjelma ja täydellinen synnytysvalmennuskurssi, joka sisältää hygieni- ja ravitsemusneuvontaa;*
 - e) hoitaa ja avustaa äitiä synnytyksen aikana ja seurata sikiön tilaa kohdussa asianmukaisia klinisiä ja teknisiä apuneuvoja käyttäen;*
 - f) hoitaa normaaleja alatiesynnytyksiä, mukaan luettuna välilihan leikkauksen tekeminen tarvittaessa ja perätilasynnytyksen hoitaminen hätätapauksissa;*
 - g) havaita äidissä tai lapsessa tavallisesta poikkeavat vaaran merkit, jotka vaativat lähettämistä lääkärin hoitoon, ja avustaa lääkäreitä tarvittaessa; hoitaa*

välttämättömät hätätapaukset, jos lääkäriä ei ole saatavilla, erityisesti irrottaa istukka käsin ja mahdollisesti sen jälkeen tutkia kohtu käsin;

- h) tutkia vastasyntynyt ja hoitaa häntä; ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin ja aloittaa tarvittaessa elvytys välittömästi;*
- i) hoitaa äitiä ja seurata hänen toipumistaan synnytyksen jälkeisenä aikana ja antaa hänelle kaikki lapsen hoitoon liittyvät tarpeelliset neuvot, jotta äiti pystyisi huolehtimaan siitä, että vastasyntynyt saa mahdollisimman hyvät kehitysmahdollisuudet;*
- j) antaa lääkärin määräämä hoito;*
- k) ylläpitää kaikkia tarvittavia toimintaan liittyviä potilasasiakirjoja.*

[...]”

Poistetaan liitteessä V oleva kohta 5.5.3.

”41 artikla

Proviisorin ammattitoiminnan harjoittaminen

1. Ei muutoksia (lukuun ottamatta liitettä V koskevien viittausten uutta numerointia)

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että henkilöillä, joilla on 40 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttävä farmasian koulutuksesta annettu yliopistollinen tai vastaavantasoiseksi tunnustettu asiakirja, on oikeudet ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa vähintään seuraavia toimintoja, jollei tarvittaessa heiltä vaadita lisäksi ammattikokemusta:

- a) lääkkeiden lääkemuodon valmistus*
- b) lääkkeiden valmistus ja lääketestaus*
- c) lääkkeiden testaus laboratorio-olosuhteissa*
- d) lääkkeiden varastointi, säilytys ja jakelu tukkukauppavaiheessa*
- e) lääkkeiden valmistus, testaus ja varastointi sekä lääkejakelu yleisölle avoimissa apteekeissa*
- f) lääkkeiden valmistus, testaus, varastointi ja toimittaminen sairaaloissa*
- g) lääkkeitä koskevien tietojen ja neuvojen antaminen.*

3. ja 4. Ei muutoksia.”

Poistetaan liitteessä V oleva kohta 5.6.3.

Tarkistuksessa 94 pyritään siihen, ettei 36 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kättilöiden osa-aikaisen koulutuksen periaatetta esitetä enää poikkeuksellisenä. Komissio voi hyväksyä sen.

Koska erikoislääkäreiden osa-aikainen koulutus on poikkeuksellista, **tarkistuksessa 81** muotoillaan uudelleen ehdotuksen 23 artiklan 4 kohdassa vahvistettu periaate. Yleislääkäreiden osalta mainitun ajatuksen sisältävässä **tarkistuksessa 86** muutetaan vielä 26 artiklan 4 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, jotka koskevat osa-aikaisen koulutuksen hyväksymistä. Sen sijaan 29 artiklaa koskevissa **tarkistuksissa 159 ja 160** pyritään siihen, että yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien osa-aikaisen koulutuksen periaatetta ei enää esitetä poikkeuksellisenä. Niillä lisätään velvoite korvata asianmukaisesti sairaanhoitajien koulutus, samalla tavalla kuin yleislääkärien koulutusta koskevassa tarkistuksessa 86. **Tarkistuksessa 159** asetetaan vielä ehdot osa-aikaisen koulutuksen hyväksymistä varten.

Komissio voi hyväksyä sen, että viittaus osa-aikaisen koulutuksen poikkeukselliseen luonteeseen poistetaan ja että kaikille ammattilaisille, joiden koulutuksen vähimmäisvaatimukset on yhteensovitettu, luodaan yksinkertainen ja yhdenmukainen muotoilu, joka noudattaa yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien osalta nykyisin voimassa olevaa lainsäädäntöä.

Yleislääkärien ja yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien koulutuksen asianmukaisella korvaamisella olisi selvä budjettivaikutus jäsenvaltioissa, ja se voisi johtaa koulutusjärjestelmän muuttamiseen, mikä edellyttää vaikutusten yksityiskohtaista ennakoarviointia, jota ei ole suoritettu tämän kodifioinnin yhteydessä. Komissio ei voi näin ollen hyväksyä tätä kohtaa.

”22 artikla Lääkärien peruskoulutus

1. ja 2. Ei muutoksia.

2 a. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä osa-aikaisen koulutuksen toimivaltaisten kansallisten elinten hyväksymien edellytyksin. Osa-aikainen koulutus ei saa olla kokonaiskestoltaan lyhyempi kuin täysipäiväinen koulutus, eikä osa-aikaisuus saa heikentää koulutuksen tasoa.

2 b. Kuten edellä.

3. Ei muutoksia.

23 artikla Erikoislääkärien koulutus

1.–3. Ei muutoksia.

4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä osa-aikaisen koulutuksen toimivaltaisten kansallisten elinten hyväksymien edellytyksin. Osa-aikainen koulutus ei saa olla kokonaiskestoltaan lyhyempi kuin täysipäiväinen koulutus, eikä osa-aikaisuus saa heikentää koulutuksen tasoa.

4 a. Kuten jäljempänä.

5. ja 6. Ei muutoksia.”

*”26 artikla
Yleislääkärin koulutus*

1.–3. Ei muutoksia.

4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä osa-aikaisen koulutuksen toimivaltaisten kansallisten elinten hyväksymien edellytyksin. Osa-aikainen koulutus ei saa olla kokonaiskestoltaan lyhyempi kuin täysipäiväinen koulutus, eikä osa-aikaisuus saa heikentää koulutuksen tasoa.

4 a. Kuten jäljempänä.

5. ja 6. Ei muutoksia.”

*”29 artikla
Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutus*

1. ja 2. Ei muutoksia.

3. Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutuksen on käsitettävä vähintään kolme vuotta tai 4 600 tuntia teoreettista ja kliinistä opetusta, jossa teoreettisen opetuksen osuuden on oltava vähintään kolmasosa ja kliinisen opetuksen osuuden vähintään puolet koulutuksen vähimmäiskestosta. Jäsenvaltiot voivat myöntää osittaisia erivapauksia henkilöille, jotka ovat hankkineet osan tästä koulutuksesta osana muuta vähintään vastaavantasoisia koulutusta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sairaanhoitajien koulutuksesta huolehtivat laitokset vastaavat teoreettisen ja kliinisen opetuksen yhteensovittamisesta koko opinto-ohjelman osalta.

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä osa-aikaisen koulutuksen toimivaltaisten kansallisten elinten hyväksymien edellytyksin. Osa-aikainen koulutus ei saa olla kokonaiskestoltaan lyhyempi kuin täysipäiväinen koulutus, eikä osa-aikaisuus saa heikentää koulutuksen tasoa.

4. ja 5. Ei muutoksia.

5 a. Kuten edellä.

5 c. Kuten jäljempänä.”

*”32 artikla
Hammaslääkärin koulutus*

1. ja 2. Ei muutoksia.

2 a. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä osa-aikaisen koulutuksen toimivaltaisten kansallisten elinten hyväksymien edellytyksin. Osa-aikainen koulutus ei saa olla kokonaiskestoltaan lyhyempi kuin täysipäiväinen koulutus, eikä osa-aikaisuus saa heikentää koulutuksen tasoa.

2 b. Kuten edellä.

2 c. Kuten jäljempänä.”

”35 artikla
Eläinlääkärin koulutus

1. ja 2. Ei muutoksia.

2 a. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä osa-aikaisen koulutuksen toimivaltaisten kansallisten elinten hyväksymien edellytyksin. Osa-aikainen koulutus ei saa olla kokonaiskestoltaan lyhyempi kuin täysipäiväinen koulutus, eikä osa-aikaisuus saa heikentää koulutuksen tasoa.

2 b. Kuten edellä.

2 c. Kuten jäljempänä.

36 artikla
Kätilön koulutus

1. ja 2. Ei muutoksia.

3. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä osa-aikaisen koulutuksen toimivaltaisten kansallisten elinten hyväksymien edellytyksin. Osa-aikainen koulutus ei saa olla kokonaiskestoltaan lyhyempi kuin täysipäiväinen koulutus, eikä osa-aikaisuus saa heikentää koulutuksen tasoa.

3 a. Kuten edellä.

3 b. Kuten jäljempänä.”

”40 artikla
Proviisorin koulutus

1. ja 2. Ei muutoksia.

2 a. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä osa-aikaisen koulutuksen toimivaltaisten kansallisten elinten hyväksymien edellytyksin. Osa-aikainen koulutus ei saa olla kokonaiskestoltaan lyhyempi kuin täysipäiväinen koulutus, eikä osa-aikaisuus saa heikentää koulutuksen tasoa.

2 b. Kuten edellä.

2 c. Kuten jäljempänä.”

”42 artikla
Arkkitehdin koulutus

1. Kuten edellä.

2 a. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä osa-aikaisen koulutuksen toimivaltaisten kansallisten elinten hyväksymien edellytyksin. Osa-aikainen koulutus ei saa olla

kokonaiskestoltaan lyhyempi kuin täysipäiväinen koulutus, eikä osa-aikaisuus saa heikentää koulutuksen tasoa.

2 b. Kuten jäljempänä.”

Tarkistuksessa 101 halutaan sisällyttää 40 artiklan 2 a kohtaan viittaus proviisorien jatkokoulutuksen merkitykseen kunkin jäsenvaltion omien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Komissio voi hyväksyä tämän muutoksen, joka noudattelee yleislääkäreiden osalta nykyisin voimassa olevaa muotoilua, edellyttäen, että viittaus tehdään kaikkien niiden ammattien kohdalla, joiden koulutuksen vähimmäisvaatimukset on yhteensovitettu.

*”23 artikla
Erikoislääkärin koulutus*

1.–3. Ei muutoksia.

4. Kuten edellä.

4 a. Ammatillisella jatkokoulutuksella varmistetaan kunkin jäsenvaltion yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, että opintonsa suorittaneet henkilöt voivat seurata erikoislääketieteen kehitystä.

5. ja 6. Ei muutoksia.”

*”26 artikla
Yleislääkärin koulutus*

1.–3. Ei muutoksia.

4. Kuten edellä.

4 a. Ammatillisella jatkokoulutuksella varmistetaan kunkin jäsenvaltion yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, että opintonsa suorittaneet henkilöt voivat seurata yleislääketieteen kehitystä.

5. ja 6. Ei muutoksia.”

*”29 artikla
Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan koulutus*

1. ja 2. Ei muutoksia.

3. Kuten edellä.

4. ja 5. Ei muutoksia.

5 a. Kuten edellä.

- 5 b. *Ammatillisella jatkokoulutuksella varmistetaan kunkin jäsenvaltion yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, että opintonsa suorittaneet henkilöt voivat seurata yleissairaanhoidon kehitystä.*”

”32 artikla
Hammaslääkärin koulutus

1. ja 2. *Ei muutoksia.*

2 a. ja 2 b. *Kuten edellä.*

- 2 c. *Ammatillisella jatkokoulutuksella varmistetaan kunkin jäsenvaltion yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, että opintonsa suorittaneet henkilöt voivat seurata hammaslääketieteen kehitystä.*”

”35 artikla
Eläinlääkärin koulutus

1. ja 2. *Ei muutoksia.*

2 a. ja 2 b. *Kuten edellä.*

- 2 c. *Ammatillisella jatkokoulutuksella varmistetaan kunkin jäsenvaltion yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, että opintonsa suorittaneet henkilöt voivat seurata eläinlääketieteen kehitystä.*

36 artikla
Kätilön koulutus

1. ja 2. *Ei muutoksia.*

3. ja 3 a. *Kuten edellä.*

- 3 b. *Ammatillisella jatkokoulutuksella varmistetaan kunkin jäsenvaltion yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, että opintonsa suorittaneet henkilöt voivat seurata kätilön ammattialan kehitystä.*”

”40 artikla
Proviisorin koulutus

1. ja 2. *Ei muutoksia.*

2 a. ja 2 b. *Kuten edellä.*

- 2 c. *Ammatillisella jatkokoulutuksella varmistetaan kunkin jäsenvaltion yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, että opintonsa suorittaneet henkilöt voivat seurata farmasian alan kehitystä.*”

”42 artikla
Arkkitehdin koulutus

1. Kuten edellä.

2. Ei muutoksia.

2 a. Kuten edellä.

2 b. *Ammatillisella jatkokoulutuksella varmistetaan kunkin jäsenvaltion yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, että opintonsa suorittaneet henkilöt voivat seurata arkkitehtuurin alan kehitystä.”*

3.1.6. Sijoittautumisvapaus
Sijoittautumista koskevat yhteiset säännökset

Tarkistuksissa 32, 89 ja 110 pyritään vahvistamaan johdanto-osan 31 a kappaleessa, 31 a artiklassa ja 46 artiklan 2 kohdassa jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa sellaisista teoista, joilla on seurauksia ammatin harjoittamisen kannalta maahanmuuttotilanteissa. Tämän saavuttamiseksi tarkistuksissa 32 ja 89 komissiota kehoitetaan tarkastelemaan mahdollisuutta perustaa tietokanta, jonka avulla voidaan vaihtaa tietoja sellaisista terveydenhuollon ammattilaisista, jotka on poistettu luettelosta ja joiden oikeutta ammatinharjoittamiseen on rajoitettu. Tarkistus 89 koskee jaksoa, jossa on kyse yleissairaanhoidosta vastaavista sairaanhoitajista. Komissio hyväksyy tarkistuksessa 110 noudatetun lähestymistavan, jonka mukaan 46 artiklaan luodaan kaikkia kyseisiä ammatteja koskeva yleissäännös tietojen vaihtamisesta jäsenvaltioiden välillä vakavista seikoista, jotka ovat tapahtuneet asianomaisen henkilön sijoittauduttua niiden alueelle ja joilla saattaa olla todennäköisiä vaikutuksia ammattitoiminnan harjoittamiselle. Tiedonvaihdossa on joka tapauksessa noudatettava voimassa olevaa tietosuojalainsäädäntöä.

Johdanto-osan 23 kappaletta on siis muutettava seuraavasti: ”(23) *Koska jäsenvaltioiden välinen ja jäsenvaltioiden ja komission välinen yhteistyö on omiaan helpottamaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja siitä johtuvien velvoitteiden noudattamista, olisi asetettava sitä koskevat yksityiskohtaiset menettelysäännöt. Toimivaltaisten elinten välisessä tiedonvaihdossa, joka koskee vakavia seikkoja, joilla saattaa olla vaikutusta ammattitoiminnan harjoittamiselle, on noudatettava henkilötietojen suojasta annettua yhteisön lainsäädäntöä.”*

”46 artikla
Asiakirjat ja muodollisuudet

1. Ei muutoksia.

2. *Tätä direktiiviä sovellettaessa jäsenvaltioiden toimivaltaiset elimet vaihtavat tietoja vakavista seikoista, joilla saattaa olla vaikutusta ammattitoiminnan harjoittamiselle, noudattaen henkilötietojen suojasta annettujen direktiivien 95/46/EY ja 2002/58/EY säännöksiä.*

3. Ei muutoksia.”

Tarkistuksen 114 tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille 49 artiklassa mahdollisuus vaatia maahan muuttajia osoittamaan kielitaitonsa ennen kuin lupa ammatinharjoittamiseen myönnetään. Komissio hyväksyy tarkistuksen edellyttäen, että säännöstä sovelletaan suhteellisesti, mikä tarkoittaa sitä, että järjestelmällisten kielikokeiden määrääminen ennen ammattitoimintaan ryhtymistä on poissuljettu. Tämä on selvästi ilmaistava tekstissä. Tarkistuksessa poistetaan niin ikään viittaus jäsenvaltioiden tehtäviin kielitaitoasioissa. Mainittu ehdotuksen säännös, joka noudattelee alakohtaisten direktiivien säännöstöä, on välttämätön vastapaino kielitaitovaatimuksen suhteellisuudelle, ja se on näin ollen säilytettävä.

*”49 artikla
Kielitaito*

1. *Ammattipätevyyden tunnustamisen edunsaajilla on oltava sellainen kielitaito kuin heidän ammatinsa harjoittaminen vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellyttää. Toimivaltaiset elimet voivat vaatia hakijaa osoittamaan kielitaitonsa suhteellisuusperiaatetta noudattaen, mikä tarkoittaa erityisesti järjestelmällisen kielikokeen poissulkemista.*
2. *Ei muutoksia.”*

3.1.7. Hallinnollinen yhteistyö ja täytäntöönpanovalta

Tarkistuksen 116 tarkoituksena on korvata 52 artiklassa ilmaisu jäsenvaltioiden ”toimivaltaiset viranomaiset” ilmaisulla ”toimivaltaiset elimet”. Termien muuttaminen on hyväksyttävissä, jos ”elimellä” tarkoitetaan myös kaikkia laitoksia, joille on annettu toimivaltaa koulutus- ja/tai ammattipätevyyden tunnustamisasioissa. Edellä todetun perusteella on lisättävä johdanto-osan 23 a kappale tarkennuksen huomioon ottamiseksi: *”(23 a) Tässä direktiivissä ’toimivaltaisella elimellä’ tarkoitetaan kaikkia laitoksia, joille on annettu toimivaltaa ja joilla on erityisesti oikeus myöntää tai vastaanottaa koulutuksesta annettuja todistuksia ja muita asiakirjoja tai tietoja sekä vastaanottaa hakemuksia ja tehdä tässä direktiivissä tarkoitettuja päätöksiä.”*

Johdonmukaisuuden takaamiseksi tämän muutoksen on ilmentävä ehdotuksen kaikissa asiaankuuluvissa säännöksissä.

Yhteystahoille ehdotetut tehtävät (kansalaisten neuvominen ja avustaminen) siirretään vielä ”toimivaltaisille elimille”. Yhteystahojen tarkoituksena on edistää kansalaisten tiedonsaantia ammattipätevyyden tunnustamisasioissa, ja tämän saavuttamiseksi niiden on oltava selkeästi tunnistettavissa kussakin jäsenvaltiossa. Niiden tehtävien siirtäminen ”toimivaltaisille elimille” ei vastaa mainittua selkeysvaatimusta, joten sen hyöty menetettäisiin ehdotetussa säännöksessä. Tätä tarkistusta ei siis voida hyväksyä.

”52 artikla
Toimivaltaiset elimet

1. *Vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion toimivaltaiset elimet toimivat tiiviissä yhteistyössä ja huolehtivat keskinäisestä avunannosta tämän direktiivin soveltamisen helpottamiseksi. Niiden on varmistettava, että vaihdettuja tietoja käsitellään luottamuksellisin.*
2. *Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä 58 artiklassa säädettyyn määräaikaan mennessä toimivaltaiset elimet ja elimet, joilla on valtuudet antaa ja vastaanottaa koulutuksesta annettuja asiakirjoja ja muita asiakirjoja tai tietoja, sekä ne viranomaiset ja elimet, joilla on valtuudet ottaa vastaan hakemuksia ja tehdä tässä direktiivissä tarkoitettuja päätöksiä, ja annettava ne viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle tiedoksi.*
3. *Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan yhteensovittamisesta vastaava taho ja ilmoitettava nimeämisestä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.*

Yhteensovittamisesta vastaavien henkilöiden tehtävänä on:

- a) *edistää tämän direktiivin yhdenmukaista soveltamista;*
- b) *kerätä kaikki tämän direktiivin soveltamisen kannalta aiheelliset tiedot ja erityisesti tiedot, jotka koskevat säännelyjen ammattien harjoittamiseen ryhtymisen edellytyksiä jäsenvaltioissa.*

Toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun tehtävän täyttämiseksi yhteensovittamisesta vastaavat tahot voivat käyttää 53 artiklassa tarkoitettujen yhteystahojen palveluja.”

Tarkistuksen 26 ehdotuksessa johdanto-osan kappaleeksi esitetään, että yhteystahojen osoitteet julkaistaan komission Internet-sivulla järjestelmän avoimuuden takaamiseksi. Tarkistuksella voidaan lisätä avoimuutta. Vaikka komissio on valmis yhteistyöhön ja välittämään hallussaan olevaa tietoa, näin ei voida taata, että osoitteet ovat ajan tasalla, sillä ajan tasalle saattaminen riippuu jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista. Avoimuudesta muistuttava yleisempi muotoilu lienee parempi. ”(23 b) *Jäsenvaltioiden kansalaisille tiedottamista ja heidän avustamistaan varten perustetaan yhteystahojen verkko, jonka avulla varmistetaan tunnustamisjärjestelmän avoimuus. Yhteystahot ilmoittavat pyynnöstä kansalaisille ja komissiolle kaikki tiedot ja osoitteet, joista on hyötyä tunnustamismenettelyssä.*”

Tarkistuksessa 181 viitataan ammatillisten järjestöjen merkitykseen direktiivin täytäntöönpanossa niiden ammattien osalta, joiden vähimmäiskoulutus on yhteensovitettu. Komissio suunnittelee yleisemmin ottavansa käyttöön ammatillisten ja akateemisten järjestöjen joustavan kuulemismenettelyn tunnustamisjärjestelmää täytäntöön pantaessa. Tätä ei ole suoraan kirjoitettu direktiiviin, mutta komissio on valmis antamaan tämän suuntaisen julkilausuman.

3.1.8. Muut säännökset

Tarkistuksessa 29 täsmennetään, että jäsenvaltiosta johtuvilla hallinnollisilla puutteilla ei voida perustella direktiivin voimaansaattamisen viivästymistä. Tämä lisäys on seurausta yhteisön lainsäädännön peruseriaatteesta, jota voi olla syytä tarkentaa: Johdanto-osan 27 kappale: ”(27) On syytä säätää tarkoituksenmukaisesta menettelystä tilapäisten toimenpiteiden käyttöön ottamiseksi siinä tapauksessa, että tämän direktiivin jonkin säännöksen soveltamisesta aiheutuu merkittäviä ongelmia jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden hallinnollisilla puutteilla ei voida perustella viivästystä, joka on aiheutunut direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä.”

3.2. Tarkistukset, joita komissio ei hyväksy
(Tarkistukset 1, 2, 14, 30, 35, 37, 38, 41, 6, 4, 45, 50, 36, 145, 13, 218, 57, 59, 60, 7, 10, 214, 64, 126, 153, 128, 75, 77, 155, 15, 16, 179, 156, 127, 132 ja 178/rév. 2, 133, 215, 158, 157, 134, 135, 92, 19, 98, 18, 104, 163, 212, 112, 113, 115, 117, 118, 119, 120, 27, 180, 182, 83, 183, 122, 23, 188, 186, 187, 25, 168, 123 ja 124)

Komissio ei hyväksynyt 70:tä 125:stä parlamentin hyväksymästä tarkistuksesta.

3.2.1. Yleiset säännökset

Tarkistuksessa 1 sisällytetään johdanto-osan viittauskappaleeseen viittaus EY:n perustamissopimuksen 152 artiklaan ihmisten terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi. **Tarkistuksessa 2** johdanto-osan kappaleeseen sisällytetään viittaus EY:n perustamissopimuksen 152 ja 153 artiklaan ihmisten terveyden ja kuluttajien korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi. Viittaukset 152 ja 153 artiklaan eivät ole oikeudelliselta kannalta tarkoituksenmukaisia, koska perustamissopimuksen 47 ja 152 artikloilla on eri tavoitteet. Johdanto-osan 31 kappaleessa viitataan jo toimenpiteisiin, jotka ovat välttämättömiä kuluttajien ja terveyden korkeatasoisen suojan takaamiseksi.

Tarkistuksessa 14 johdanto-osan kappaleeseen luodaan viittaus aloitteisiin, joita on tehty kansallisten lainsäädäntöjen lähentämiseksi opetuksen ja koulutuksen alalla (Bolognan ja Bruggen prosessit) samansuuntaisten pyrkimysten edistämiseksi. Komissio ei hyväksy tarkistusta, koska sillä ei ole yhteyttä direktiivin tekstiin.

Tarkistuksen 30 tarkoituksena on lisätä johdanto-osan kappaleeseen täsmennys, jonka mukaan Euroopan sisäisen liikkuvuuden vuoksi on tärkeää tukea varhaisessa iässä tapahtuvaa kielten oppimista. Vaikka komissio on asiasta samaa mieltä, se katsoo, ettei tällä seikalla ole suoraa yhteyttä ammattipätevyyden tunnustamista koskeviin kysymyksiin.

Tarkistuksessa 35 on tarkoitus direktiivin 2 artiklan 2 a kohdassa sulkea notaarin ammatti pois sen soveltamisalasta. Komissio ei voi hyväksyä tarkistusta. Sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan tarjoamisen vapautta koskevasta periaatteesta poikkeamisesta niiden toimintojen kohdalla, joissa käytetään suoraa ja nimenomaista viranomaisvaltaa, säädetään EY:n perustamissopimuksen 45 artiklassa, johon johdanto-osan 31 kappaleessa viitataan. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan poikkeus koskee erityistoimintoja eikä koko ammattia. Perustamissopimuksen kankea tulkitseminen säätämällä poikkeuksia erityistoimintojen varalle, joiden järjestäminen voi sitä paitsi kehittyä jäsenvaltioissa, ei ole myöskään hyvän menettelytavan mukaista.

Tarkistuksessa 36 luodaan 2 a artikla direktiivin soveltamisalan ulottamiseksi koskemaan kolmansien maiden kansalaisia. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä oikeudellisista syistä. Henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskeva EY:n perustamissopimuksen luku, joka on direktiiviehdotuksen oikeusperustana, ei salli soveltamisalan ulottamista kolmansien maiden kansalaisiin. Direktiivin hyötyvaikutusten ulottaminen kolmansien maiden kansalaisiin on toteutettavissa ainoastaan erillisellä oikeusnormilla, jonka pohjana on perustamissopimuksen luku ”Oikeus- ja sisäasiat” ja joka on seurausta eri lainsäädäntömenettelystä. Kolmansien maiden tiettyjen kansalaisryhmien osalta on löydetty ratkaisu, ja komission yksiköt tutkivat parhaillaan sopivia keinoja, joilla direktiivi voidaan yleisesti ulottaa koskemaan kolmansien maiden kansalaisia.

Tarkistuksessa 37 ehdotuksen 3 artiklaan pyritään sisällyttämään ”vapaan ammatin harjoittajan” määritelmä. Komissio ei voi hyväksyä tarkistusta, koska sillä luodaan määritelmä käsitteelle, joka ei kuulu direktiivin soveltamisen piiriin ja joka ei ilmene yhdessäkään sen säännöksistä. Tässä suhteessa on syytä korostaa, että direktiivin soveltamisen rajoittaminen ainoastaan vapaan ammatin harjoittajiin vaikuttaisi siten, että erittäin monien ammattien osalta ei olisi johdettua oikeutta, mikä merkitsisi yhteisön säännösten merkittävää taantumista.

Tarkistuksessa 38 täsmennetään, että kolmansien maiden tutkintotodistusten rinnastaminen yhteisön tutkintotodistuksiin asiakirjan ensimmäisenä tunnustaneessa jäsenvaltiossa hankitun kolmen vuoden ammattikokemuksen jälkeen ei estä todistuksen ”vastaavuuden” selvittämistä eikä mahdollisuutta soveltaa täydentäviä toimia. Suunnitellun rinnastamisen tarkoituksena on antaa kolmannessa maassa hankitun todistuksen, joka täyttää 3 artiklan 3 kohdan edellytykset, haltijalle mahdollisuus käyttää hyväkseen direktiivin säännöksiä. Tarkistus on näin ollen turha, koska direktiivissä säädetään jo vastaanottavan jäsenvaltion mahdollisuudesta määrätä täydentäviä toimenpiteitä. Tarkistuksen tavoite on siis jo saavutettu ehdotuksen säännöksillä.

Tarkistuksessa 41 muutetaan 4 artiklan 3 kohtaa siten, että maahan muuttajan ollessa pätevä ammattiin, joka on vastaanottavassa jäsenvaltiossa laajempaan ammattinimikkeeseen kuuluva erillinen ammatti, ja jos tätä eroa ei voi korvata täydentävällä toimenpiteellä, muuttaja voi ryhtyä harjoittamaan ammattia vastaanottavassa jäsenvaltiossa ainoastaan mainitulta osin. Komission ehdotuksen mukaan tässä tapauksessa vastaanottavan jäsenvaltion on sallittava ammatin tietyn osan harjoittamisen aloittaminen rajoittamatta muuttajan mahdollisuutta täydelliseen ammatin harjoittamiseen hankkimalla siihen esimerkiksi täydentävä erityiskoulutus. Kaikkien mahdollisuuksien, jotka koskevat ammatin harjoittamiseen ryhtymistä täysimääräisesti vastaanottavassa jäsenvaltiossa, poissulkeminen on ilmeisen suhteeton rajoitus, eikä sitä voida hyväksyä.

3.2.2. *Palvelujen tarjoamisen vapaus*

Tarkistuksessa 6 johdanto-osan kappaleeseen luodaan viittaus palvelujen tarjoajalle asetettuihin vaatimuksiin erityisesti ammattipätevyyden osalta ja tarpeeseen soveltaa näitä vaatimuksia syrjimättömällä tavalla sekä perustella ne yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä ja varmistaa, että niillä pystytään saavuttamaan asetettu tavoite ja että ne ovat oikeasuhteisia. Viittaus ammattipätevyydelle asetettuihin vaatimuksiin ei sovi yhteen sen periaatteen kanssa, jonka mukaan palveluja on voitava tarjota alkuperäisellä nimikkeellä ja ilman että ammattipätevyyttä valvotaan. Tarkistuksessa palvelujen tarjontaa halutaan sovittaa sijoittautumissäännöstöön, eikä se sovi yhteen palvelujen tarjonnan yksinkertaistamistavoitteen kanssa.

Tarkistuksessa 4 poistetaan johdanto-osan 5 kappaleesta ja **tarkistuksessa 45** poistetaan 5 artiklan 2 kohdasta viittaus ajalliseen perusteeseen palvelujen tarjonnan käsitettä koskevassa

määritelmässä. Ehdotetulla kuudentoista viikon perusteella on tarkoitus helpottaa palvelujen tarjonnan ja sijoittautumisen välisen eron tekemistä. Tämä selkeyttää palvelujen tarjonnan käsitettä. Ei ole hyväksyttävää pitää kiinni oikeuskäytännön tämänhetkistä perusteista, jotka saattavat muuttua.

Tarkistuksen 50 tarkoituksena on korvata 7 artiklassa mainittu velvoite ilmoittaa asiasta sijoittautumisjäsenvaltion yhteystaholle velvoitteella ilmoittaa asiasta sijoittautumisjäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle. Siinä kotijäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle luodaan niin ikään velvoite ilmoittaa asiasta järjestelmällisesti vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle. Komissio katsoo, että yhteystahojen asema ”keskitettynä asiointipisteenä” on olennainen tavoitteen toteutumiseksi eli palvelujen tarjonnan edistämiseksi. Looginen viitekohta on lisäksi sijoittautumisjäsenvaltion yhteystaho, johon maahan muuttajalla on läheisimmät siteet. Jäsenvaltioiden yhteystahojen välillä voidaan vaihtaa tietoa ainoastaan pyynnöstä, joka voidaan mahdollisesti esittää yleisellä tasolla tietyissä erityistilanteissa, sillä muutoin järjestelmä kuormittuisi liikaa.

Tarkistuksen 36 (vrt. edellä) logiikkaa seuraten **tarkistuksessa 145** poistetaan 8 artiklan ensimmäisessä kohdassa oleva viittaus muuttajan kansalaisuuden osoittavaan todistukseen. Tarkistusta ei voida hyväksyä edellä mainituista oikeudellisista syistä.

3.2.3. Sijoittautumisvapaus

Koulutuksesta annettujen asiakirjojen yleinen tunnustamisjärjestelmä

Tarkistuksessa 13 pyritään rajoittamaan johdanto-osan kappaleessa yleisen järjestelmän toissijaista soveltamista tilanteissa, joissa alakohtaisille ammattilaisille asetetut koulutuksen vähimmäisvaatimukset eivät täyty. Komissio ei voi hyväksyä tätä tarkistusta, koska silloin suljettaisiin ei-automaattisen tunnustamisen piiristä pois koulutuksesta annetut todistukset, jotka kuuluvat nykyisin direktiivin 1999/42/EY soveltamisalaan, mikä merkitsisi yhteisön säännösten kannalta taantumista (direktiivin 1999/42/EY 3 artikla).

Tarkistuksessa 218 lisätään 11 artiklaan kohta, jonka mukaan komissio arvioi tässä artiklassa määritellyn tasojärjestelmän, kun direktiivin voimaantulosta on kulunut viisi vuotta. Jos jäsenvaltioiden välillä on havaittu selviä eroja, komission olisi annettava ehdotus piste- ja opintoviikkojärjestelmäksi, joka on yhteydessä jäsenvaltioiden koulutuksen laatuun. Komiteamenettelyn mukaisen komitean olisi määrä valvoa pisteiden myöntämistä eri koulutuksille. Komissio ei voi hyväksyä tarkistusta. Suunniteltu piste- ja opintoviikkojärjestelmä perustuu pikemmin kansallisten koulutusjärjestelmien lähentämisen logiikkaan, joka kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan ja josta keskustellaan muissa yhteyksissä, joissa on kyse akateemisesta tunnustamisesta. Tämä ei sulje pois komission mahdollisuutta ehdottaa aloiteoikeutensa puitteissa muita muutoksia, jotka osoittautuvat tarpeellisiksi.

Tarkistuksessa 57 on kysymys tilanteesta, jossa vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittava pätevyystaso on korkeampi kuin hakijan 11 artiklassa tarkoitettu pätevyystaso. Tämän tarkistuksen mukaisesti kyseisellä ammattihenkilöllä olisi oikeus saada pätevyytensä tunnustetuksi vain silloin, kun toisaalta kotijäsenvaltio on sittemmin nostanut vaaditun koulutuksen tasoa ja toisaalta ammattihenkilö on aloittanut ammatin harjoittamisen tässä jäsenvaltiossa aikaisemman alemman tason koulutuksensa pohjalta. Tätä tarkistusta on tarkasteltava tarkistuksen 60 yhteydessä, ja siinä saatetaan kyseenalaiseksi erään yhteisön säännösten avainkohdista. Tarkistus ei ole näin ollen hyväksyttävissä tarkistuksen 60 kohdalla esitetyistä syistä.

Tarkistuksen 59 tarkoituksena on täsmentää 12 a artiklassa, että kun saavutetun koulutustason osoittava tutkintotodistus ja sitä täydentävä ammattikokemus rinnastetaan jäsenvaltiossa laillisesti ylempään pätevyystasoon, mainittu taso on otettava tunnustamisessa huomioon. Tätä tarkistusta ei hyväksytä yleisen tunnustamisjärjestelmän johdonmukaisuuden vuoksi. Ehdotuksen 11 artiklassa vahvistetut pätevyystasot perustuvat ammattiin valmistavaan akateemiseen koulutukseen, ja niiden avulla kyetään asettamaan rajat yleisen järjestelmän tunnustamisperiaatteelle. Tällä hetkellä tilanne on se, että tunnustamisperiaatetta sovelletaan ainoastaan, jos muuttajan koulutuksen ja vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittavan koulutuksen ero ylittää yhden tason. Muut pätevyteen vaikuttavat tekijät, kuten ammattikokemus, eivät vaikuta sääntöön, mutta ne on otettava huomioon toisessa vaiheessa, kun päätetään tarpeesta soveltaa täydentävää tointa.

Tarkistuksessa 60 poistetaan 13 artiklasta oikeus tunnustamiseen, kun maahan muuttajan koulutuksesta annettu todistus on vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittua todistusta välittömästi alempi. Tämä osa tarkistusta saattaa perusteeltaan kyseenalaisiksi direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY säännöt, joissa turvaudutaan yhdenmukaisten koulutusvaatimusten puuttuessa keskinäisen tunnustamisen mekanismiin, jossa yhteensovitetaan ja korvataan erilaisia kansallisissa järjestelmissä esiintyviä sisältöeroja. Tämä tarkistus johtaisi täysin pätevien ammattihenkilöiden muuttomahdollisuuksien vähenemiseen, eikä sitä voida hyväksyä. Lisäksi tarkistuksessa luodaan säännös, jossa muuttajalle asetetaan velvoite suorittaa sosiaaliturvamaksuja vastaanottavalle jäsenvaltiolle. Vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien velvoitteiden noudattamista on käsitelty ehdotuksen johdanto-osan 3 kappaleessa. Ammattipätevyyden tunnustamista koskeva direktiiviehdotus ei ole sopiva oikeusnormi niille erityissäännöksille, jotka koskevat eri jäsenvaltioissa mahdollisesti asetettavia velvoitteita. Tällainen säännös olisi myös vastoin yhteisön voimassa olevaa sosiaaliturvasta annettua lainsäädäntöä.

Tarkistuksessa 7 poistetaan ilmaisu ”*kokonaan tai osittain*”, ja näin rajoitetaan johdanto-osan 7 kappaleen soveltamista tilanteisiin, joissa maahan muuttaja on hankkinut pätevyytensä kokonaan toisessa jäsenvaltiossa. Tämä lähestymistapa on ristiriidassa opiskelijoiden liikkuvuutta koskevan yhteisön politiikan kanssa. Sitä paitsi se merkitsee kehityksen taantumista yhteisön säännösten kannalta. Henkilöt, jotka ovat hankkineet ainoastaan osan koulutuksestaan toisessa jäsenvaltiossa, voivat kuitenkin hyötyä direktiivistä, jos he eivät ole saaneet ”lopullista” ammattipätevyyttään jäsenvaltiossa, jossa he haluavat harjoittaa ammattiaan.

Tarkistuksessa 10 pyritään johdanto-osan kappaleessa rajoittamaan direktiivin soveltamista henkilöihin, jotka ovat tosiasiallisesti asuneet ammattipätevyyden myöntäneessä jäsenvaltiossa. Tarkistusta ei voida hyväksyä, sillä direktiivin edunsaajapiiristä suljettaisiin näin pois kaikki ne, jotka ovat saaneet etä- tai opiskelututusta poistumatta sen jäsenvaltion alueelta, jossa he haluavat harjoittaa ammattia. Tätä tulkintaa ei voitane hyväksyä, sillä asumisella ei ole vaikutusta pätevyyden ”kansallisuuden” määräytymiseen. Mainittujen koulutusmuotojen valitseminen ei ole kansallisten määräysten kiertämistä.

Tarkistuksessa 214 esitetään 13 artiklan 2 c kohdassa vastaanottavan jäsenvaltion mahdollisuutta valvoa alueellaan opiskelututuksena annettavan opetuksen laatua erityisesti vahvistamalla opetusvaatimukset siten, että varmistetaan yliopistokoulutuksen korkea taso. Tämä tarkistus ei ole hyväksyttävissä, sillä jäsenvaltiot ovat itsenäisiä opetus- ja koulutusasioissa, eikä vastaanottavan jäsenvaltion asiana ole vahvistaa opetusvaatimuksia, vaan se kuuluu emoyliopiston sijaintijäsenvaltiolle. Sen sijaan on oikeutettua, että vastaanottava jäsenvaltio voi tarkistaa, että sen alueella seurattu opetus antaa saajalleen kotijäsenvaltiossa samat oikeudet kuin kotijäsenvaltion alueella seurattu opetus. Kyse on tarkistuksesta, jonka laajuus on aivan toista kuin mitä ehdotettiin johdanto-osan 7 a kappaleeseen, sellaisena kuin se on tarkistusten 8, 62 ja 63 yhteydessä muutetussa muodossaan.

Tarkistuksessa 64 viitataan ehdotuksen 14 artiklan 1 kohdan c alakohtaan, jossa säädetään, että vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia maahan muuttavaa ammattihenkilöä suorittamaan kelpoisuuskokeen tai sopeutumisajan, jos tämän ammatti, sellaisena kuin se määritellään vastaanottavassa jäsenvaltiossa, käsittää laajemman toimialan kuin kotijäsenvaltiossa määritelty vastaava ammatti, ja jos kyseessä on huomattava ero koulutuksen sisällössä. Tarkistuksessa säännös rajoitetaan koskemaan ainoastaan kotijäsenvaltiossa säänneltyjä ammatteja. Tällainen rajoitus ei sovi yleisen tunnustamisjärjestelmän logiikkaan, koska järjestelmää sovelletaan myös siinä tilanteessa, jota ehdotuksen 13 artiklan 2 kohdassa nimenomaisesti tarkoitetaan (jossa noudatetaan tässä suhteessa direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY sääntöjä), eli jossa ammatti ei ole säännelty hakijan kotijäsenvaltiossa.

Tarkistuksen 126 mukaan liitteessä II mainittuihin ammatteihin halutaan lisätä Kreikan osalta ”matkaopas”. Koska ehdotuksella jätetään liite II, joka ei ole enää tyhjentyvä, lisäys ei ole tarpeen tason 3 erityisrakenteisen koulutuksen rinnastamiseksi tason 4 koulutukseen.

3.2.4. Sijoittautumisvapaus

Koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuva tunnustaminen

Tarkistuksissa 153 ja 128 luodaan toisaalta 20 artiklassa automaattisen tunnustamisen periaate psykoterapeutin ammattia varten ja toisaalta liitteessä V a siihen liittyvät tiedot ja taidot, koulutuksen vähimmäisvaatimukset sekä opinto-ohjelma, ammattitoiminnot ja koulutuksesta annetut asiakirjat. Ammattikoulutuksen vähimmäisvaatimusten asettaminen on keino edistää kyseisten todistusten automaattista tunnustamista. Psykoterapeuttien automaattiselle tunnustamiselle asetettavat ehdot (jäsenvaltioiden yhteisymmärrys, ammatin

harjoittajien tuki ja ammattihenkilöiden vapaan liikkuvuuden kannalta saavutettava lisäarvo) eivät kuitenkaan täyty. Tarkistuksia ei näin ollen voida hyväksyä.

Tarkistuksessa 75 laajennetaan 20 artiklan 6 kohdassa säädetty automaattisen tunnustamisen piiriin kuuluvista todistuksista ilmoittaminen muihin jäsenvaltioihin, kun komission ehdotuksessa esitettiin pelkästään komissiolle ilmoittamista. Tarkistuksessa esitetään myös, että komission on julkaistava ilmoituksensa kolmen kuukauden kuluttua kyseisen jäsenvaltion tekemästä ilmoituksesta. Nämä lisävelvoitteet kiristävät direktiivin säännöksiä aiheettomasti. Ehdotettu järjestelmä on otettu käyttöön direktiivillä 2001/19/EY, ja komission käytettävissä olevien tietojen mukaan sen soveltamisessa ei ole ollut ongelmia.

Tarkistuksessa 77 tarkoitetaan tapauksia, joissa komissio tai valtio epäilee, täyttääkö vastavuoroisesti tunnustettu todistus koulutuksen vähimmäisvaatimukset. Tätä tarkistusta sovellettaisiin kaikkiin kyseeseen tuleviin ammatteihin lukuun ottamatta yleislääkäreitä. Tässä tapauksessa komiteamenettelyn mukaiselta komitealta pyydetäisiin lausunto 20 artiklan 6 a kohdan mukaisesti. Kun komitea on sitä mieltä, että todistus vastaa koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, se julkaistaan kolmen kuukauden kuluessa lausunnon antamisesta tai lausunnossa vahvistetun ajan kuluttua umpeen. Todistusta ei julkaista, jos kyseinen jäsenvaltio muuttaa ilmoitustaan komitean lausunnon johdosta, jos komitea katsoo, ettei koulutuksen vähimmäisvaatimuksia ole noudatettu tai jos velvollisuuden täyttämättä jättämisestä koskeva menettely on vireillä. Kuvatun menettelyn käyttöönotto aiheuttaisi kohtuutonta hallinnollista taakkaa laajentuneessa unionissa. Ehdotettu ilmoitus riittää tavoitteen saavuttamiseksi. Perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätään niin ikään vain yhdestä menettelystä, jolla valvotaan, sopivatko kansalliset säännöt yhteen yhteisön lainsäädännön kanssa.

Tarkistuksessa 155 poistetaan 23 artiklan 6 kohdassa oleva mahdollisuus käyttää komiteamenettelyä saatettaessa erikoislääkärien koulutukselle asetettuja vähimmäiskestoja ajan tasalle. Komiteamenettelyllä varmistetaan yksinkertaisuus ja parempi joustavuus saatettaessa erikoislääkärien koulutukselle asetettuja vähimmäiskestoja ajan tasalle. Mahdollisuuden poistaminen on vastoin yhtä ehdotuksen olennaisista tavoitteista ja merkitsee kehityksen taantumista nykyisen yhteisön säännösten kannalta.

Tarkistuksessa 15 halutaan poistaa johdanto-osan kappale, jossa selvennetään peruskoulutuksen saaneen lääkärin, erikoislääkärin ja yleislääkärin ammattitoiminnan eroja. Tällä johdanto-osan kappaleella on perustava merkitys asianomaisten säännösten tulkinnessa, ja se auttaa ymmärtämään paremmin käytännössä lääkärin ammatin harjoittamisen eroja.

Tarkistuksissa 16 ja 179 pyritään johdanto-osan kappaleessa ja **tarkistuksessa 156** pyritään 24 artiklan 2 kohdassa helpottamaan automaattista tunnustamista, joka koskee paitsi kaikille jäsenvaltioille yhteisiä ja pakollisia lääketieteen erikoisaloja, myös niitä, jotka ovat yhteisiä vain joillekin jäsenvaltioille. **Tarkistuksissa 127, 132, 178/rév. 2, 133 ja 215** pyritään johdonmukaisesti tarkistuksen 156 kanssa sisällyttämään eräille jäsenvaltioille yhteisten erikoisalojen luettelo liitteessä V olevaan 5.1.4 a kohtaan, joka koskee automaattista tunnustamista, ja poistamaan mainittu luettelo saavutettuja oikeuksia koskevasta liitteestä. Tämän lisäksi tarkistuksilla saatetaan ajan tasalle luettelo eräille jäsenvaltioille yhteisistä lääketieteen erikoisaloista. Yksi ehdotuksen poliittisista tavoitteista on rajata erikoislääkäreiden automaattinen tunnustaminen kaikille jäsenvaltioille yhteisiin

erikoisaloihin, jolloin muiden osalta voidaan turvautua yleiseen tunnustamisjärjestelmään. Tarkistuksiin sisältyvät muutokset, joissa on kyse joillekin jäsenvaltioille yhteisten lääketieteen erikoisalojen automaattisesta tunnustamisesta, eivät vaikuta hyväksyttäviltä.

Tarkistuksessa 158 muutetaan viittauksia liitteisiin, jotka koskevat joillekin jäsenvaltioille yhteisiä lääketieteen erikoisaloja, 25 artiklassa tarkoitettujen erikoislääkäreiden saavutettujen oikeuksien osalta. Tätä tarkistusta, joka on johdonmukainen edellä mainittujen tarkistusten kanssa, ei voida hyväksyä. Koska joillekin jäsenvaltioille yhteisten lääketieteen erikoisalojen automaattista tunnustamista ei voida hyväksyä, lääketieteen erikoisaloilla, joihin ei enää sovelleta automaattista tunnustamista, saavutettuja oikeuksia koskevan järjestelmän muuttaminen ei vaikuta tarkoituksenmukaiselta. Järjestelmän muuttaminen ehdotetulla tavalla ei olisi teknisesti mahdollista.

Tarkistuksessa 157 pyritään luomaan 24 artiklaan komission valtuuttama edustavin eurooppalaisen lääketieteen tohtorien ammatillinen elin. Uusien erikoisalojen sisällyttämiseksi automaattisesti tunnustettavien lääketieteen erikoisalojen luetteloon valtuutetulla ammatillisella elimellä on aloiteoikeus lääketieteen erikoisalojen julkaisumenettelyssä, ja se antaa komissiolle kaikki asian kannalta tarpeelliset tiedot. Ehdotukset ovat osa komiteamenettelyä. Tarkistuksessa esitetään myös, että yhteisiä vähimmäisvaatimuksia ei sovelleta yhteisiin erikoisaloihin. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä, koska sillä saatetaan kyseenalaiseksi komissiolle annettu toimeenpanovalta, joka koskee lääketieteen erikoisalojen koulutukselle asetettavien vähimmäiskestojen vahvistamista ja muuttamista. Niiden lääketieteen erikoisalojen sulkeminen pois vähimmäisvaatimusten soveltamisalasta, joita ei tunnusteta automaattisesti, vaikuttaa perusteettomalta, sillä säännöstä sovelletaan koko yleisjärjestelmään mitään ammattia pois sulkematta.

Tarkistuksissa 134 ja 135 on tarkoitus sisällyttää joillekin jäsenvaltioille yhteisten hammaslääketieteen erikoisalojen luettelo liitteessä V olevaan 5.3.3 a kohtaan, joka koskee automaattista tunnustamista, poistamalla mainittu luettelo saavutettuja oikeuksia koskevasta liitteestä ja saattamalla ajan tasalle luettelo joillekin jäsenvaltioille yhteisistä hammaslääketieteen erikoisaloista. Syyt, joiden vuoksi näitä tarkistuksia ei voida hyväksyä, ovat samat kuin joillekin jäsenvaltioille yhteisiä lääketieteen erikoisaloja koskevassa asiassa ilmaistut syyt. Direktiiviin ei ole myöskään sisällytetty aineellista säännöstä, joka koskisi hammaslääketieteen erikoisalojen automaattisen tunnustamisen periaatetta.

Tarkistuksessa 92 sisällytetään 35 artiklaan eläinlääketieteen koulutuslaitosten ulkoiset tarkastukset, joilla valvotaan vastaavien koulutusten vähimmäisvaatimusten noudattamista. Tarkastustulokset toimitetaan 54 artiklassa tarkoitettulle komitealle. Tarkistus ei ole hyväksyttävissä, koska perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätään vain yhdestä menettelystä, jolla valvotaan, sopivatko kansalliset säännöt yhteen yhteisön säännösten kanssa.

Tarkistuksessa 19 asetetaan johdanto-osan kappaleessa ja **tarkistuksessa 98** asetetaan 40 artiklan 1 b kohdassa komissiolle velvoite ehdottaa sairaalafarmasian erikoisalan perustamista. Ehdotuksen poliittisena tavoitteena on yksinkertaistaa ja selkeyttää erikoisalojen tunnustamisjärjestelmää niiden ammattien kohdalla, joiden koulutukselle asetetut vähimmäisvaatimukset on yhteensovitettu. Ehdotuksessa rajataan lääketieteen ja

hammaslääketieteen erikoisalojen tunnustaminen kaikille jäsenvaltioille yhteisiin aloihin. Tarkistus on tämän tavoitteen vastainen. Jos komissio tekee tällaisen ehdotuksen aloiteoikeutensa puitteissa, sen olisi lisäksi perustuttava vaikutusten arviointiin.

Tarkistuksen 18 myötä otetaan johdanto-osan kappaleessa ja **tarkistuksien 104, 162** (ks. edellä) ja **163** myötä 41 artiklassa uudelleen käyttöön proviisorien tutkintotodistusten automaattista tunnustamista koskeva nykyiseen lainsäädäntöön sisältyvä poikkeus uusia apteekkeja perustettaessa. Tarkistuksessa 104 viitataan myös jäsenvaltioiden toimivaltaan myöntää lupa apteekkien perustamiselle. Näitä tarkistuksia ei voida hyväksyä, sillä direktiivillä ei puututa jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja ehdotetun toimenpiteen tarkoituksena on helpottaa proviisorien vapaata liikkuvuutta. Tällä hetkellä sovellettavaa vastaavaa säännöstä on määrä rajoittaa ajallisesti.

Tarkistuksessa 212 ehdotetaan 45 a artiklassa, että komissio voi tehdä ehdotuksia siinä tapauksessa, että eurooppalainen ammatin harjoittajien yhteenliittymä vaatii direktiivin 15 artiklan tarkoituksessa (yhteiset vähimmäisvaatimukset) erityisiä sääntöjä, jotka koskevat ammattipätevyyden tunnustamista koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamisen perusteella. Direktiiviä on joka tapauksessa mahdollista muuttaa komission aloiteoikeuden puitteissa siten, että automaattisen tunnustamisen soveltaminen ulotetaan uusiin ammatteihin, ja muuttamisen on perustuttava vaikutusten arviointiin.

3.2.5. *Sijoittautumisvapaus* ***Sijoittautumista koskevat yhteiset säännökset***

Tarkistuksessa 112 halutaan poistaa 48 artiklasta säännöt, jotka koskevat ammattinimikkeen käyttöä tapauksessa, jossa ammatin harjoittaminen on osittaista. Tämä ei ole hyväksyttävää, sillä harjoitettaessa ammattia joiltain osin ammattinimikkeessä on oltava riittävä maininta epäselvyyden välttämiseksi.

Tarkistuksessa 113 ehdotetaan 48 artiklassa automaattisen tunnustamisen piiriin kuuluvien ammattien osalta, joiden koulutukselle asetetut vähimmäisvaatimukset on yhteensovitettu, että ammattikokemuksesta jäsenvaltioissa annetut todistukset tunnustetaan automaattisesti, jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellytetään ammatillista harjoittelua. Tarkistuksessa ehdotetaan myös, että *Fachhochschule*-ammattikorkeakoulujen erityisehtojensa mukaisesti arkkitehdeille myöntämät todistukset tunnustetaan automaattisesti. Tarkistusta ei hyväksytä, sillä menettelytarkennus on vastoin koulutuksesta annettujen todistusten automaattisen tunnustamisen periaatetta, paitsi proviisorien kohdalla, joille on myönnetty nimenomainen poikkeus. Niiden ammattien osalta, joiden koulutuksen vähimmäisvaatimukset on yhteensovitettu, komission ehdotuksessa säädetään, että kotijäsenvaltiossa täysin pätevöityneiden ammattihenkilöiden tutkintotodistukset tunnustetaan automaattisesti riippumatta siitä, ovatko he suorittaneet harjoittelun tai saaneet kokemusta ammatista, ja huolimatta siitä, vaaditaanko vastaanottavassa jäsenvaltiossa vastaavaa kokemusta.

3.2.6. Ammatin harjoittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Tarkistuksen 115 tarkoituksena on rajoittaa 51 artiklassa jäsenvaltioiden velvollisuutta olla vaatimatta maahan muuttajilta harjoittelua tai ammattikokemusta sairausvakuutusjärjestelmän kanssa tehtävää sopimusta varten, erityisesti kättilöiden ja proviisorien osalta direktiivissä tarkoitettussa ammattitoiminnassa. Tämä ei ole hyväksyttävää, koska jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia sääntelemään ammatteja alueellaan ja määrittelemään ammatteihin liittyvät toimialat. Kyseisten ammattien toimintoluettelo edustaa ainoastaan pakollista vähimmäisluonnehdintaa.

3.2.7. Hallinnollinen yhteistyö ja täytäntöönpanovalta

Tarkistuksen 117 tarkoituksena on korvata 52 artiklassa ilmaisu jäsenvaltioiden ”toimivaltaiset viranomaiset” ilmaisulla ”saman ammatin harjoittajien yhteenliittymät tai vastaavat elimet”. Tämä ei ole toissijaisuusperiaatteen kannalta hyväksyttävää, koska saman ammatin harjoittajien yhteenliittymät ja vastaavat elimet eivät kata kaikkia säänneltyjä ammatteja eivätkä ne esiinny samanlaisina kaikissa jäsenvaltioissa. Useimmissa jäsenvaltioissa toimivaltaisten viranomaisten asema ei ole luonteeltaan sama kuin ammatillisten yhteenliittymien. Sen sijaan ilmaisu ”toimivaltaiset elimet”, joka tuli esille tarkistuksessa 116, hyväksytään (ks. edellä).

Tarkistuksessa 118 poistetaan yhteystahoja koskeva 53 artikla. Yhteystahoille esitetyt tehtävät eli kansalaisten neuvominen ja avustaminen siirretään ”toimivaltaisille elimille” / ”saman ammatin harjoittajien yhteenliittymille tai vastaaville elimille” tarkistusten 116 ja 117 mukaisesti (ks. edellä). Yhteystahojen tarkoitus on helpottaa kansalaisten tiedon saantia ammattipätevyyksien tunnustamisen alalla. Tämän saavuttamiseksi niiden on oltava selvästi tunnistettavissa kussakin jäsenvaltiossa. Niiden tehtävien siirtäminen ”toimivaltaisille elimille” / ”saman ammatin harjoittajien yhteenliittymille tai vastaaville elimille” ei vastaa mainittua selkeysvaatimusta ja näin ollen sen hyöty menetettäisiin ehdotetussa säännöksessä.

Tarkistuksissa 119 ja 120 muutetaan 54 artiklaa, jossa on kyse ammattipätevyyden tunnustamista käsittelevästä komiteasta. Tarkistusten tarkoituksena on perustaa kaksi komiteamenettelyn mukaista komiteaa, yksi yleisen järjestelmän ammatteja varten ja toinen niitä ammatteja varten, joihin sovelletaan automaattista tunnustamista ja joiden koulutuksen vähimmäisvaatimukset on yhteensovitettu. Niillä pyritään myös varmistamaan, että komiteoiden kokouksiin osallistuu kunkin ammatin asiantuntijoita tarkkailijoina, jotta voidaan turvautua heidän asiantuntemukseensa. **Tarkistuksilla 27 ja 180** toistetaan johdanto-osan kappaleessa ehdotus perustaa kaksi komiteaa ja viitataan ammattikuntien ja työmarkkinaosapuolten edustukseen komiteamenettelyn mukaisessa komiteassa. **Tarkistuksen 182** myötä halutaan johdanto-osan kappaleessa perustaa alakomiteoita erityiskysymysten käsittelemiseksi. Mainittuja tarkistuksia ei voida hyväksyä, sillä ne tekevät ehdotetusta järjestelmästä työlää. Komiteamenettelyn mukainen komitea muodostuu jäsenvaltioiden edustajista, jotka nimetään kutakin kokousta varten, millä varmistetaan asiantuntemus käsiteltävässä asiassa. Tämä ratkaisu on yksinkertaisempi kuin kahden sellaisen rinnakkaisen rakenteen perustaminen, joiden toimivaltuudet ovat suppeat, ja sillä saavutetaan haluttu tavoite tarpeetonta byrokratiaa välttämällä. Tarkistuksessa ei myöskään oteta

huomioon niihin toimintoihin kohdistuvia komitean tehtäviä, joissa ammattikokemus tunnustetaan automaattisesti, eikä tällaista komiteaa ehdoteta. Tarkkailijoiden/asiantuntijoiden läsnäolo ja alakomiteoiden perustaminen ovat kysymyksiä, jotka on säänneltävä komitean sisäisellä työjärjestyksellä eikä direktiivillä, jossa on pidättäydyttävä neuvoston päätöksellä 1999/468 asetetuissa rajoissa.

Tarkistuksessa 83 halutaan 23 a artiklaan perustaa jäsenvaltioiden edustajista muodostuva asiantuntijaryhmä, jonka tehtävänä on helpottaa direktiivin täytäntöönpanoa ja sellaisen joustavan menetelmän käyttöön ottoa, jolla on tarkoitus kuulla Euroopan tasolla toimivia ammattijärjestöjä ja koulutuslaitoksia. Komissio kannattaa kumpaakin mekanismia, mutta direktiivi ei ole sopiva oikeusnormi niiden käyttöön ottamiseksi. Asiantuntijaryhmä on perustettava komission päätöksellä, jonka johdanto-osassa komissio voi tarvittaessa viitata joustavaa kuulemismenettelyä koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin. Sitä paitsi johdanto-osan uudessa 23 a kappaleessa viitataan jo tähän lähestymistapaan.

Tarkistuksen 183 tarkoituksena on perustaa johdanto-osan kappaleessa Bolognan ja Bruggen prosessin mukaisesti eurooppalainen ammattifoorumi. Se muodostuu komission, ammattiliittojen, työmarkkinaosapuolten ja muiden ”koulutusalaalla toimivien instituutioiden” edustajista. Sen tehtävänä on antaa lausuntoja komiteamenettelyn mukaiselle komitealle ja kehittää yhteisön puitteet säänneltyjen ja sääntelemättömien ammattien pätevyyden tunnustamiselle. Tämä moniosainen rakenne vaikuttaa suhteettomalta sille annettuihin teknisluonteisiin tehtäviin nähden, joista komissio jo huolehtii asiantuntijaryhmän avustuksella. Alan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus, jota johdanto-osan 25 a kappaleessa ehdotetaan, tarjoaa joustavamman ratkaisun. Sääntelemättömiä ammatteja koskevat kysymykset eivät myöskään kuulu tämän direktiivin alaan. Johdanto-osan kappaleella ei ole vastinetta direktiivin artiklaosassa.

3.2.8. Muut säännökset

Tarkistuksen 122 tarkoituksena on täsmentää 55 artiklassa, että jäsenvaltioiden kertomuksessa direktiivin soveltamisesta on esitettävä ehdotuksia direktiivin soveltamisalan laajentamiseksi sekä uusien ammattien sisällyttämiseksi direktiiviin. Tätä tarkistusta ei voida hyväksyä, koska ehdotus kattaa kaikki säänneltyt ammatit, eikä sen soveltamisalaa näin ollen voida enää laajentaa. Direktiiviä on sitä paitsi mahdollista muuttaa siten, että automaattisen tunnustamisen soveltaminen ulotetaan uusiin ammatteihin komission aloiteoikeuden puitteissa, ja sen on perustuttava vaikutusten arviointiin.

Tarkistuksessa 23 on myös kyse johdanto-osan kappaleessa koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhteensovittamiseen perustuvan automaattisen tunnustamisen laajentamisesta muihin ammatteihin. Tätä tarkistusta ei voida myöskään hyväksyä edellä mainituista syistä.

Tarkistuksessa 188 suositetaan johdanto-osan kappaleessa, että ammatilliset järjestöt, ”joihin tätä direktiiviä ei sovelleta” (eli joita direktiivin mikään erityinen jakso ei koske) laativat yhteiset vähimmäisvaatimukset, jotka mahdollistaisivat ”myöhemmän sisällyttämisen tähän direktiiviin” (eli direktiivin III osaston III lukuun). Komissio ei hyväksy tarkistusta.

Ensinnäkin kaikki ammatit, joista ei ole annettu erillistä direktiiviä, sisältyvät ehdotukseen. Toisaalta yhteisön lainsäätäjän asiana ei ole kannustaa ammatillisia järjestöjä ottamaan käyttöön vähimmäisvaatimuksia, vaan ainoastaan luomaan niille oikeudellinen kehys. Vähimmäisvaatimukset eivät myöskään välttämättä johda koulutuksen vähimmäisehtojen yhdenmukaistamiseen.

Johdanto-osan kappaletta koskevassa **tarkistuksessa 186** ja 55 artiklaa koskevassa **tarkistuksessa 187** komissio veloitetaan ammattihenkilöiden liikkuvuuden edistämiseksi esittämään säädösehdotus ”ammattikortista”, joka sisältää tietoja haltijansa pätevyydestä, ammattikokemuksesta ja kyseiselle henkilölle mahdollisesti määräytyistä rangaistuksista. Tällainen toimenpide, jonka on sovittava yhteen tietosuojasta annetun yhteisön lainsäädännön kanssa, on vielä mahdollista toteuttaa osana komission aloiteoikeutta, ja sen on perustuttava vaikutusten arviointiin.

Tarkistuksen 25 tarkoituksena on liittää johdanto-osan kappaleessa kyseisen ammattikunnan edustajat pakollisesti mukaan jäsenvaltioiden väliseen sekä niiden ja komission väliseen yhteistyöhön direktiivin täytäntöönpanon helpottamiseksi. Tämä ei ole hyväksyttävää, koska direktiivin täytäntöönpano kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan ja samalla komission toimivaltaan sen toimeenpanovaltaa osana. Jäsenvaltioiden on säänneltävä ammatillisten järjestöjen asemaa direktiivin täytäntöönpanossa kansallisella tasolla toissijaisuusperiaatteen pohjalta, eikä se siis kuulu komission tehtäviin.

Tarkistuksissa 168 ja 123 esitetään ehdotuksen 56 artiklan suojalausekkeen osalta, että lauseketta voidaan soveltaa vasta sen jälkeen kun kyseistä ammattialaa on kuultu, kulloinkin soveltuvan komitea- tai yhteispäätösmenettelyn perusteella. Jos komissio katsoo, että ongelmat eivät ole huomattavia tai että niitä ei ole, sen on perusteltava päätöksensä asianmukaisesti. Tämä ei ole hyväksyttävää, koska direktiivin täytäntöönpano kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan ja samalla komission toimivaltaan osana sen toimeenpanovaltaa. Lainsäädäntöehdotuksia on edelleen mahdollista esittää osana komission aloiteoikeutta. Kyseisten ammattialojen kuuleminen, joka on komission vakituinen käytäntö, ei voi olla komiteamenettelyn lisäehto. **Tarkistuksessa 124** täsmennetään, että korvaavia toimenpiteitä voidaan vaatia, jos suojalausekkeeseen vedotaan. Tämä tarkennus ei ole tarpeen, eikä tekstin sanamuoto ole soveltamisalan suhteen selkeä. Toivottu tavoite voidaan saavuttaa yksinkertaisemmalla tavalla eli suojalausekkeella ehdotetussa muodossaan.

3.3. MUUTETTU EHDOTUS

Komissio muuttaa ehdotustaan EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla edellä esitetyn mukaisesti.